

ଓଲାଇସିଟ୍ ଏର୍ଲ ନୀ ଓଲାଇସିଟ୍

આચરામિક કણ

તંત્રી - સંપાદક : કેલાસબહેન એન. પરીખ

ॐ
મા

ॐ
ਮਾਤਾ
ॐ

કાન્તિકા: દા: કાન્તિકાની બાળાદેવસય દીગાહી ધિયો યો ના: પ્રશ્નોદયાત કા ॥
 (પંચ ૧૭) ઓક્ટોબર - ૧૯૮૮ (અંક ૨)

॥ ॐ મા ॐ ॥

॥ જય ગાયત્રી ગા ॥

॥ ॐ મા ॐ ॥

વર્ષ : ૧૭
અંક : ૨

ઓક્ટોબર
૧૯૯૮

આધ્યાત્મિક કેડી

શ્રી ગાયત્રી ફાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ : અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૫.

વાર્ષિક લવાજમ
કૃપિયા દસ (૧૦/-)

✿ મદાશાલ ✿

શ્રી ડેલાસન્ડેન એન. પરીખ,
શ્રી ગાયત્રી ફાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ,
'નીલોધા' બંગલો, ત્રિમુતિં
સોસાયટી, ગવર્નર્સેન્ટ પાંચ
બંગલા પાસે, ગુલબાઈ ટેકરા,
અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૫.

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	વિગત	પાન નં.
૧.	પૂજય રાજ્યોગીજીનો જન્મદિન.....	૧
(૧)	'ગાતાળુએ મને જગાડ્યો'-સાક્ષાત્કાર	૧
(૨)	સેવાદિન	૧
(૩)	માનવતા દિન	૧
(૪)	છાકાજ ધરા પર આવતરણો.....	૨
૨.	આશીર્વયન	૫
(૧)	પરમની પ્રાણિનો સરળ માર્ગ	૫
(૨)	પરમાત્માનાં પાગાલ પ્રેમી	૬
૩.	ગુરુપૂર્ણિમા	૯
(૧)	પ્રશ્નોત્તરી	૧૨
(૨)	માનવતાની માસ્ટર કી	૧૬
૪.	જન્માષ્ટમી પૂ. રાજ્યોગી	૨૩
(૧)	કર્મચલ્યે વાધિકા રરતે	૨૩
(૨)	કનૈયા, કામણ કેવું કીધુ	૨૫
૫.	સહા ઉપાસનાના ઉદ્ગાતા	૨૯
૬.	ચરણને આવરણ	૨૭
૭.	અહમની પ્રશ્નોત્તરી	૨૮
૮.	સમાચાર	૩૨
૯.	પૂ. રાજ્યોગીજીનો વિદેશ કાર્યક્રમ.....	૩૬ટા.૩
૧૦.	પૂ. રાજ્યોગીજીનો વિદેશ કાર્યક્રમ.....	૩૬ટા.૪

ॐ મા ॐ

આધ્યાત્મિક કેડી : ઓક્ટોબર ૧૯૯૮

- R.N. 38405/82

ગુદક : ગાયત્રી ટ્રેડર્સ - રાધાવલ્લબ્ધજીના મંદિર પાછે, જવાહેર્યોક, મધ્યાનગર, અમદાવાદ-C. ફોન નં. : ૩૮૮૫૦૦

માનવતા દિન - પૂ. રાજ્યોગીજીનો જન્મદિન

માતાજીએ ગને જગાડ્યો

(સાક્ષાત્કાર)

તા. ૩-૬-૬૮ ગુરુવારે રાતે ૧-૧૫ વાગે હું મારી રૂમમાં પલંગમાં સૂતો હતો. માતાજીએ વાત્સલ્ય સભર મૃદુ હસ્ત પસરાવી મને વહાલ કરતાં હતાં. હું જાગી ગયો. જોયું તો માતાજી સ્વયમ્ભુ પલંગ પર બેસીને મને વહાલ કરતાં હતાં. માતાજીના મુખારવિંદ અને સમસ્ત અસ્તિત્વના પ્રકાશથી સમસ્ત વાતાવરણમાં દિવ્ય પ્રકાશ છવાઈ ગયો હતો અને ગુલાબની સુવાસ પ્રસરી રહી હતી.

હું પલંગમાં બેસી ગયો, માતાજી મારી પાસે આવીને બેઠાં. મૃદુ હાસ્ય વેરતાં, વહાલ કરતાં, કાર્યયજ્ઞ વિધે માર્ગદર્શન આપ્યું, કંઇ કેટલીયે વાતો કરી. ઘડિયાળમાં બે વાગ્યા હતા. માતાજી મને કહે, "તું સૂછ જા," અને માતાજી ઉઠીને પલંગમાં બીજુ બાજુએ જઇને બેઠાં. માતાજીના આદેશ અનુસાર હું પલંગમાં તેઓશ્રીની બાજુએ જ પડખું ફેરવીને સૂછ ગયો માતાજીએ મારા શરીર પર વાત્સલ્ય સભર હસ્ત પસરાવી મને ઊંઘાડી દીધો.

માતાજી કયારે અંતરધ્યાન થઈ ગયાં તે મને સમજાયું નહિં. સવારે ૪-૦૦ વાગે જાગી ગયો ત્યારે પણ માતાજીના વાત્સલ્યનો મીઠો રોમાંચ મારા શરીરમાં પ્રસરી રહ્યો હતો. મારા કપડામાંથી, પલંગની ચાદરમાંથી ગુલાબની સુવાસ આપતી હતી.

માતાજીએ ફોટા નીચે રાખેલ ટેબલ પર બદામની ઢગલી પદ્ધરાવી હતી.

શોવાદિન ઉત્સાહ

તા. ૪-૬-૬૮ નિલોધા પર પૂ. રાજ્યોગીજીએ કાર્યયજ્ઞ શરૂ કર્યાને ૧૯ વર્ષ પૂરાં થયાં અને વીસમાં વર્ષમાં પ્રવેશ કર્યો, નિલોધા તીર્થભૂમિ બની ગઈ છે. નિલોધા દંપત્તિ ઉષાબેન અને નલિનકાંતભાઈ આ દિવસને નિલોધાના જન્મદિન તરીકે ઉજવે છે. મા ભગવતી આ દિવસે જ ૮ (નવ) વર્ષ પહેલાં નિલોધા પર પદ્ધાર્યા હતાં તેથી દર વર્ષ માતાજી તેઓશ્રીનું કાર્યાલય જોવા, મહારવા અને કાર્યકર્તાઓને આશીર્વાદ આપવા અને કાર્યયજ્ઞના સંચાલક પૂ. રાજ્યોગીજીને પ્રત્યક્ષ નિહાળવા પદ્ધારે તેવી નિલોધા દંપત્તિ અને કાર્યકર્તાઓની પ્રાર્થના હોય છે જ. અને ભાવભીની પ્રાર્થનાના પ્રતિસાદ રૂપે માતાજી મુલાકાતની રૂમમાં પદ્ધારી પ્રસાદ આરોગે છે અને પ્રસાદ આપે છે અને પદ્ધરામણીના ઔંઘાણ વર્તાવે છે.

આજે માતાજીએ ૧૧-૩૦ વાગે મુલાકાતની રૂમમાં ધરાવેલ પ્રસાદ, ખીચડી અને માખરા તેમજ બુંદીનો લાડુ, બદામનો ભૂકો, મુખવાસનો ભૂકો, દૂધ અને જળ આરોગ્યાં હતાં અને ભેટ રૂપે ૨૦ બદામ ટેબલ પર પદ્ધરાવી હતી.

માતાજીએ સ્વયમ્ભુ પ્રસાદ લીધો હતો અને રાજ્યોગીજીને ઇશારતથી ખુરસીમાં બેસી રહેવા જ જણાવ્યું હતું.

શોવાદિન

ઓ નિલોધા ! શું ઇતિહાસ લખું તારો !
 તું છે, હું છું, છે માત સામને
 વિતાવ્યાં વર્ષો ઓગણીસ સાથમાં
 આજ આવી ઉભાં વીસીના મંગલ પ્રભાતે
 લાખો મનુજો શરણો તારા જાતા
 તું છે શાતા દાતા, ને દુઃખી દિલનો વિસામો.
 તું છે હોસ્પીટલ મનુજોની.
 રડતાં રડતાં આવે
 હસતાં હસતાં જાયે.
 નહિં ઇન્જેક્શન, નહિં વાઢકાપ
 કે નહિં લક્ષ્મીનો વિનિયોગ.
 આ છે એક અજાયબી તારી
 માતની અમી અંખડી થકી
 દુકડી કાર્યકર્તાઓ તરી દરરોજ હાજર ચાયે
 મૂક આશિષ મળે માતની
 કાર્યકર્તાઓ બહુ હરખાય
 નલીન - ઉધા બેલડી ઝૂમે આનંદથી
 હું અર્પું આશિષ
 માત વતી સર્વને.

અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !

(રાગ : હે જગજનની તારા બાળકુંવરની...)

મુંજાલ દવે

હે જગવંદન ! જગ કાજ તમારા અવતરવાનું પર્વ હશે,
 મા પરમ શક્તિને હૃદય અનેરો હર્ષ - હેત ને ગર્વ હશે,
 આ પરમ પર્વની પાવન પળમાં ભક્ત અરજ હૃદયે ધરજો,
 હે રાજયોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !.....૧
 કોઇ પરસનજનની ઉદર વિશે તવ તેજ સદા સાકાર થજો,
 કોઇ બાપુલાલના લોચનિયે નિત હર્ષાશ્રુની ધાર થજો,
 કોઇ ગોધરતીને ગોકુળ કરવા અવનિ પર ચરણો ધરજો,
 હે રાજયોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !.....૨

જગ કામ - કોધ - મદ - મોહ - લોભ ને મત્સરમાં ચક્કૂર બને,
દુઃખ - દાહ - દર્દ - ભય - શોક - રોગના ભંડારો ભરપૂર બને,
ત્યારે રાજ ! રખોયું નિજ ભક્તોનું માનુષ દેહ ધરી કરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !.....૩

જે પુષ્પકુંજ આવાસ 'શાસ્ત્રીજી' શાસ થકી મહેંકી ઉઠ્યો,
ને 'નિલ - ઉધા' ના આંગણમાં એક માતમયૂર ગહેરી ઉઠ્યો,
'શ્રદ્ધેય' પરમ ! હે ગરવા ઠાકર ! સ્નેહ સુરાભિ અમ ઉર ભરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !.....૪

'મા' ના પાયલનો જરાકાર થજો, 'મા' ના હૈયાનો ઘબકાર થજો,
'મા' ની હૃદય - વીણાનો તાર થજો, 'મા' નો બાળકૃપ ઊંકાર થજો,
'મા' ના અધરો પરનું સિમિત બની હે બાળ ! બધે જગમાં ફરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !.....૫

છે આશ હૃદયમાં સંભવામિ નો નાદ સદા સાંભળવાની,
તે પ્રેમ તરા પૌંખાની પોટલી - હામ હરિને મળવાની,
અમ આંખેથી કેદાર વહે ત્યારે માતમેહૂલા ! જરમરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !.....૬

જ્યારે સદ્ગુણા - દુર્ગુણ હૃદય તરા રલાકરનું મંથન કરતાં,
મન મંદરાંજિત - વિચારવાસુકિ થકી સુધા - શોધન કરતા,
હર થજો હળાહળપાન કાજ, હરી ! મોહિની થૈ અમૃત ધરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !.....૭

તમે રામકૃપમાં ધર્મ તરણું ધરી ધનુષ અસુર ધમ રોષ્યા છે,
અમ ભક્તિ હરણ કરનાર રાગના રાવણ રણમાં રોષ્યા છે,
તમે જન્મ - જન્મ કોઇ કેવટ - શબરી કાજ જીવનવન સંચરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !.....૮

હે વાસુદેવ ! આ વિશ્વ વિશે વહેતું વેણુ - ગીત આપી દો,
ને ઊં મા ઊં એ નાદબ્રહમનું અવિરત સંગીત આપી દે,
ને જન્મ - જન્મ વનરાવનમાં પ્રીત મયૂર - પીચની પાંગરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !.....૯

મન પ્રેમ દીવાની મીરાં બની જ્યારે વિરહ કટોરા અધર ધરે,
ગિરિધર નાગર ! તવ પ્રરાય પીવા પગ ધુંધલું બાંધીને નૃત્ય કરે,
'દૂસરો ન કોઇ' કહી પોકાલું નટવર ! નરેન રૂપમાં મળજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !.....૧૦

અમ કર જાલી નવ સૂત્રોના સોપાન ચડાવી દયો બાપુ !

પળ - પળ અમને બ્રત માનવતાનું આપ પળાવી દયો બાપુ !

ભલે થશે કસોટી કિન્તુ કૃપાતશા થકી અમને કરજો,
હે રાજ્યોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !....૧૧

ઇશ્વર આવ્યો છે હાથ આજ જો એક એ જ વરદાન મળો,

કે રાજ્યોગી સદ્ગુરુ સ્વરૂપે ભવ - ભવ આ ભગવાન મળો,

હે મધૂરરાજ ! અવતાર કળામાં કોઈ પીછું ના વિસરજો,

હે રાજ્યોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !....૧૨

અમે ભાવભીની અમ આંખોમાં આજ રાજસપ્તમી ઉજવીશું,

મહારાજ્યોગી ! અમે જનમ - જનમ બસ આ જ સપ્તમી ઉજવીશું,

પ્રગટી અમ રાજ - વિરહમાં બળતાં હુદય 'મુંજ' 'શીતલ' કરજો,

હે રાજ્યોગીજી ! યુગે - યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો !....૧૩

“ અમૃતવાણી ”

રે માત ! તમ આદેશથી કાર્યાલયતણુ સંચાલન,

હતો બાળક પા પા પગલી ભરતો,

જાણ ન હતી, કાર્યાલયના કામ તણી,

અજાણ હતો નવી કેડીથી,

પ્રેમ કરી બનાવ્યો. અનુકૂળ સુંદર મોરલો,

અઢાર, અઢાર વર્ષો તણી જહેમત,

બનાવ્યો બાળકને પ્રભર રાજ્યોગી,

અરજ એટલી, સદા હાજર રહેજે કાર્યમાં....

રાજ્યોગીજી..

હિસાબો તણી કિતાબો ખુલ્લી છે.

બાળથી રાજ્યોગી તણી,

સરવૈયુ કાઢી જુઓ,

ઈતિહાસ વાંચી જુઓ,

સરવૈયુ કાઢતાં, ન ભૂલશો હિસાબોને,

હિસાબોમાં ગોયું ખાશો, અટવાઈ જાશો,

ઈતિહાસ વાંચાજો,

પુરાણા ઈતિહાસને ભૂલી નવ જાશો,

ઈતિહાસ, ઈતિહાસનું પુનરાવર્તન.

રાજ્યોગીજી..

ॐ મા ॐ

“આશીર્વયન”

“પરમની પ્રાપ્તિનો સરળ માર્ગ”

તા. ૨૫-૨-૬૮ બુધવાર મહાશિવરાત્રિના પાવન પ્રસંગે ઊં કારેશ્વર પૂ. શ્રી રાજ્યોગીજીના શિવત્વને ભાવવંદન કરવા અને પૂજયશ્રીના આશીર્વયન સાંભળવા ઉત્સુક ભાવિકોથી શ્રદ્ધા કુટીર શોભી રહી હતી.

પૂજયશ્રીના અંગે અંગમાં રૂવાડે રૂવાડે ‘ઊં’ ના ચિન્હો નરી આંખે દાઢિ ગોચર થાય છે. ઉપરાંત ચિન્હોના પણ દર્શન થાય છે.

શ્રદ્ધાળુઓની શ્રદ્ધાને સતેજ કરી ભાવિકોનાં ભવાટવી માર્ગદર્શક, અને ઉધ્વારક પૂજયશ્રી રાજ્યોગીજીએ આજના પાવન પ્રસંગે “પરમની પ્રાપ્તિનો સરળ માર્ગ” દર્શાવી ભાવિકોને દિશા સૂચન કર્યું છે.

“પરમની પ્રાપ્તિનો સરળ માર્ગ”

પરમશક્તિના પ્યારાં બાળકો,

આપણે સહુએ પરમાત્માના પ્રીતિપાત્ર બનવું હોય છે ખરું ને ? પરંતુ તેના પ્રીતિપાત્ર કેવી રીતે બની શકાય ?

અગાઉ મેં તમોને નવસિધ્યાંતો, માનવતા પ્રતના આચરણ બાબત જરાવેલ છે જ, વધુમાં ઘડરિપૂનું નિયંત્રણ અને મન, વચન, કર્મની પવિત્રતાનો પણ સમાવેશ થાય છે. આ બધું જ જીવનમાં ઉતારવાનું ને બધાજ નિયમોનું પાલન કરવાનું વાસ્તવિક જગતમાં ખૂબજ અધરું પડે છે. એક પકડે ને બોજું છટકે એવી ઘટનાઓ બનતી જાય છે. સંસારની ઘટમાણમાં સવારથી તે સાંજ સુધીમાં આવા બનાવો બનતા જાય છે. ને તમારે તમારા સિધ્યાંતોમાં બાંધણોડ કરવી પડે. જો કોઈ પણ મનુષ્ય ઉપરના સિધ્યાંતોનું ચુસ્ત પણે પાલન કરે તો તે મહામાનવ બની જાય, ને પરમતત્વને તેના ઈષ્ટદેવના રૂપમાં સાક્ષાત્ તેની સમક્ષ ઉપસ્થિત થવું પડે, પરંતુ આ હકીકત કરોડોમાં કોઇકને જ પ્રાપ્ત થાય.

ધરા સાધકો ધર્મને આચરણમાં આ સિધ્યાંતોને અનુસરવાનો પ્રયત્ન કરે છે, પરંતુ તે વામરાં પૂરવાર થાય છે. એનો અર્થ એ નથી કે, તે સિધ્યાંતોને અનુસરવાનો, હાંસલ કરવાનો પ્રયત્ન ન કરવો ? પ્રયત્ન કરવો જરૂરી છે. જેમ જેમ સફળતા મળતી જાય તેમ તેમ આગળ વધતાં જવું; જિંદગી સૌદર્ય છે તેને કેમ વધારે સૌદર્યમયી બનાવવી તે આપણા હાથની વાત છે. માનવીમાં જેમ જેમ માનવતાનાં ગુણો પ્રસરતા જાય, મહેકતા જાય તેમ તેમ તેની જિંદગીનું સૌદર્ય સોણે કળાએ ખોલી ઉઠે છે; માટે ઉપર જરાવેલ સિધ્યાંતોનું આચરણ આવશ્યક થઈ પડે છે.

આજે તમોને ઈશ્વર પ્રાપ્તિનો એક બીજો સરળ, સહેલો રસ્તો બતાવું પ્રલુબ્રેમનો ભૂષ્યો છે. તેને બસ પ્રેમથી સલર કરી દો. અને બદલામાં તમે તેની પાસેથી પ્રેમ લો. મેં અગાઉ કહ્યું છે તેમ,

“મૈં તુમ્હે સમા જાઉ

તુમ મુજમે સમા જાઓ”

સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા અને શરણાગતિથી, મા-બાળકનો સંબંધ કેળવી તેની પાસે બેસો ને હૃદયના શુષ્ય,

સાત્ત્વિક ભાવથી કહો કે, "હું જેવો છું તેવો તારી પાસે આવ્યો છું, તું મારો સ્વીકાર કર. હું તો માત્ર નિમિત્ત છું, નિર્માણ કરનાર તું છે. તું મને તારા પ્રેમથી ભીજવી દે, ખરા અંત:કરણથી હૃદયના ભાવોને છલકાવી દેશો તો એ અગોચર રહીને પણ તમારો સ્વીકાર કરશે. પરમાત્માએ આપણા સ્વીકાર કર્યો છે તેની જાણ કેવી રીતે થાય ?

શ્રી કૃષ્ણ ભગવાને ગીતામાં કહું છે કે, "બધું છોડીને તું મારા શરણ આવી જા, હું બધું સંભાળી લઇશ." તમે બાળભાવે તેની પાસે બેઠા હો, અને તમારા હૃદયમાં આનંદના સ્પંદનો પ્રગટે તો માની લેજો કે, અગોચર રહીને પણ તેણે-પરમાત્માએ તમારો સ્વીકાર કર્યો છે. પરંતુ તેના માટે તમારે તેના સંપૂર્ણ પાગલ પ્રેમી બનવું પડશે. આ રીતે તમે પરમતત્ત્વના પ્રીતિપાત્ર બની શકશો.

ॐ મા ॐ

"પરમાત્માના પાગલ પ્રેમી"

૭-૬-૧૯૬૮ સોમવાર

(પૂ. રાજ્યોગી નરેન્દ્રજી)

પરમના પ્ર્યારા પ્રેમીઓ,

શિવરાત્રીના દિવસે સંધ્યાટારો કુટીરમાં મેં આપને પરમાત્માને પામવાનો સરળ માર્ગ બતાવ્યો હતો. "પરમાત્માના પાગલ પ્રેમી બની જાવ તો પરમાત્માને પામી શકાય." પરમના પ્રેમી માટે રસ્તો ઘણો જ સરળ છે પરંતુ બધામાં પ્રેમના અંકુરો ફુટવા જોઈએ ને ?

સામાન્ય રીતે એક પ્રશ્ન એવો ઉઠે કે, પરમાત્મા સાથે પ્રેમનું, લાગાણીનું, ભાવનું આદાન પ્રદાન કેવી રીતે થાય ? સામાન્ય માણસને પરમાત્મા નથી દેખાતા કે નથી અનુભવાતા, પછી પ્રેમ કેવી રીતે ઉદ્ભવે ! વળી પરમાત્મા એટલે શું ? પ્રશ્ન જરા અજુગતો લાગે છે ખરું ને ?

આપણી કલ્યાનાનો પરમાત્મા આપણાને વારસામાં મળેલ હોય છે. માતા પિતા કે દાદા દાદીએ સાકાર કે નિરાકાર ઇષ્ટદેવને રામ, કૃષ્ણ, શંકર, શક્તિ, અલ્લાહ, ઇસુ કે જરથોષ્ટ્રના નામે અને સ્વરૂપે ઉપાસવાનો કુમ અપનાવ્યો હોય, વળી ઉપાસનાની, સેવા, પૂજાની પદ્ધતિ પણ આપણી વારસાગત હોય છે. ઇષ્ટદેવને ખુશ રાખવા માટે તેમના આશીર્વાદ સતત મળતા રહે અને જીવન, સંસાર સુખમય, શાંતિમય પસાર થાય, પદ, પેસો ને પ્રતિષ્ઠા મળતાં રહે, સચ્ચવાતાં રહે તે આશયથી આપણે દરરોજ ચીલાચાલુ ઉપાસના, પૂજા કરીએ છીએ અને પ્રાસંગિક ઉત્સવો ઉજવીએ છીએ અને કામ ચલાઉ સંતોષ અનુભવીએ છીએ. આવી વારસાઈ ઉપાસનામાં ચીલાચાલુ રીતરસમ નિલાવાય છે. પરમાત્મા સાથે ઔકયતા સાધી શકાતી નથી, પ્રેમનું આદાન પ્રદાન થઈ શકતું નથી, યંત્રવત્ પૂજાપાઠ, મંત્રજાપ, થતા રહે છે, ફક્ત ઔપચારિકતા જ દાખવવામાં આવે છે. માણા કરતાં મન ભટકે અને સેવા કરતાં સંસાર સાંભરે તો પછી પ્રભુ ક્યાંથી પાસે આવે ?

મારી સમજનો પરમાત્મા એટલે પરમ + આત્મા. ઉચ્ચો, મહાન, તેજસ્વી આત્મા, જે મનુષ્યમાં ઉચ્ચ, સદ્ગુરૂઓ સંકાંત થયેલા હોય, જે સદાય સાત્ત્વિક હોય, જેના સ્મરરા માત્રથી શાંતિના સ્પંદનો અનુભવાય, જેના સાનિધ્યથી અંતરમાં, નિર્દ્દેખ, નિર્મણ, પ્રેમનાં ઝરણાં ફુટવા લાગે, વાતાવરણ

સુવાસિત, હર્યુ લર્યુ બની જાય તે આત્મા, જ પરમાત્માનું સાકાર રૂપ ગરણી શકાય, પરમાત્માની વિભૂતિ ગરણી શકાય. આપણો આપણા છાટદેવને યેતન્ય સ્વરૂપ ગરણીને આપણી પૂજા - ઉપાસનાને ચેતનવંતી, લાગણીસભર બનાવીએ તો જ છાટદેવની સાથે પ્રેમનું, લાગણીનું આદાન પ્રદાન કરી શકાય.

દર્શય જગતમાં વિદ્યમાન પરમાત્માની વિભૂતિઓ - સૂર્ય, ચંદ્ર, તારા, નિર્દોષ બાળકો, મા બાળકનું નિર્દોષ વાતસભ્ય, પ્રાઇસિક સૃષ્ટિ, પશુ પક્ષીઓ, પહાડો, ઝરણાં, નદીઓ, સાગર, સંતો, સાત્ત્વિક આત્માઓ વિગેરે દરેકે દરેક જડચેતન પદાર્થમાં પરમાત્માના એક કે, વધુ સાત્ત્વિક ગુણો, સંકાત ચયેલા જ હોય છે. માનવ સેવા માટે જ તેમનું અસ્તિત્વ નિર્માણ ચયેલું હોય છે.

પરમાત્માની આ જડચેતન સૃષ્ટિને આપણો પ્રેમ કરીએ, આપણો અહોભાવ પ્રદર્શિત કરીએ તો પરમાત્માની આ સૃષ્ટિ પણ આપણી આંતરબાધ્ય પ્રેમમય બની જાય. અને આપણા દુર્ગુણો વિદાય ચઈ જાય. પ્રેમ કરવા માટે પરમાત્માની વિભૂતિઓ અને પરમાત્માની સર્જલ સૃષ્ટિમાં આપણો આત્મિયતા કેળવવી પડે. આપણી દૈનિક પ્રાર્થનામાં આપણો પરમાત્માને સર્વસ્વ માનીએ છીએ અને ગાઈએ છીએ કે

"ત્વમેવ માતા ચ પિતા ત્વમેવ
ત્વમેવ બંધુ ચ સખા ત્વમેવ
ત્વમેવ વિદ્યા ચ દ્રવિષામ્ ત્વમેવ
ત્વમેવ સર્વમ્ મમ દેવ દેવ."

આપણા સાંસારિક સબંધોમાં માતા પિતા, ભાઈ બહેન, મિત્ર સખા, પલિ, બાળકો, ધન સંપત્તિ, પશુ પરિવાર વિગેરેમાં આપણાને લાગણી, ભાવ, પ્રેમ આત્મિયતા હોય છે તેવો જ આત્મિયભાવ પરમાત્મામાં અને તેની સર્જલ સૃષ્ટિમાં, વિદ્યમાન તેની જ વિભૂતિઓમાં તેનું જ પ્રતિક સમજીને આપણો પ્રેમ કેળવીએ, પ્રેમ કરીએ તો પરમાત્મા સ્વયમ્ આપણાને પ્રેમ કરે. પ્રેમનું આદાન પ્રદાન ચાય અને પછી તો પ્રેમ ઘનિષ્ઠ બને, લાગણીના વહેરા વહેરા માંડે.

પ્રજ્વાસીઓ - ગોકુળવાસીઓનો ફુલા પ્રેમ, યમુનાનો કિનારો, ગાયો, ગોપ ગોપીઓ, લતાઓ, વૃક્ષો, ગિરીરાજ, મોર બર્યેયા સધળાં ફુલા પ્રેમમાં તરબોળ બની જતાં, અસ્તિત્વને ભૂલી જતાં, ગોપ ગોપીઓનો ફુલા પ્રેમ અને ફુલાનો તેમના પ્રત્યેનો પ્રેમ કેટલો ઉત્કૃષ્ટ હતો ? તેઓ પાગલ પ્રેમી હતા.

રામ અને અયોધ્યા વાસીઓનો પ્રેમ, શબરી, કેવટ અને ગુહરાજનો રામ પ્રત્યે કેટલો નિર્વાજ પ્રેમ હતો ! ભરત, હનુમાન, વિલીષણ, રીછરાજ અને વાનરસેના રામના કેવા પાગલ પ્રેમી હતા ! પ્રેમ એક પક્ષીય સંભવી જ ના શકે. પ્રેમ બંને પક્ષે હોય, એક બીજા માટે ન્યોચ્છાવરીનો ભાવ હોય, પ્રેમમાં મેળવવા કરતાં એક બીજાને આપવાની ભાવના વધારે હોય, એક બીજાના વિરહમાં એક બીજા તલસતાં રહે, અશ્રુધારા વહાવતાં રહે, પ્રેમાશ્રુમાં રહેત એક બીજાના મિલનનો તલસાટ હોય છે. એક બીજામાં ખોવાઈ જવાની મજા હોય છે.

પરમાત્મા સર્જલ જડચેતન સૃષ્ટિમાં પ્રેમાનંદ સ્વરૂપ પરમાત્માના દર્શન કરવાં હોય તો આ સૃષ્ટિના પ્રત્યેક અંગને, પ્રત્યેક વ્યક્તિને પ્રેમ કરવો પડે. પરમાત્માનું વિરાટ રૂપ, એટલે સૃષ્ટિમાં વિલસી રહેલ જડચેતન વસ્તુ. જે પરમાત્માનું જ અંગ છે, એટલે એ પ્રત્યેક અંગને પ્રેમ કરવો પડે.

વળી ભગવાન સૌના હદ્યમાં રહેલા છે, પ્રત્યેકમાં પ્રભુનો વાસ છે એ હકીકતને આપણો દદ પણો માનીએ તો આપણા અન્ય સાથેના વાણી, વર્તન વ્યવહારમાં આત્મિયતા, જહંદ્યતા, સાત્ત્વિકતા

આવી જાય.

પ્રાણી માત્રના હૃદયને પ્રભુનું મંદિર માનીને તેનો આદર કરીએ, પ્રેમ કરીએ, મદદરૂપ થઈએ. સૃષ્ટિનું પ્રત્યેક સર્જન પરમાત્માનું જીવતું જાગતું મંદિર જ છે. આ પૂર્ખી પર માનવોએ બનાવેલ મંદિરો, મર્મજીરો, ગુરુજીઓ, ચર્ચ તો પરમાત્માને શોધવા માટેનાં, બોલાવવા માટેનાં સ્થાનો છે. પરંતુ આ દેવ સ્થાનોમાં પણ પરમાત્માને પ્રત્યેક મણવા માટે, વાત કરવા માટે આપણી પાસે દાખિ અને શક્તિ તો જોઈએ જ ને ! મંદિરમાં બિરાજીત પરમાત્માની મૂર્તિમાં આપણે પ્રેમથી પ્રાણ પૂરવાના છે. ચેતના જગાવવાની છે, તે મૂર્તિને બોલતી અને સાંભળતી કરવાની છે. આપણી સાથે રમતી અને જમતી કરવાની છે. જો આપણે મૂર્તિને બોલતી, ચાલતી, સાંભળતી ન કરી શકતાં હોઈએ, તેનામાં રહેલા ચેતન્ય તત્ત્વને પ્રજ્વલિત ન કરી શકતાં હોઈએ તો મંદિરમાં દર્શન કરવા જવાની પ્રક્રિયા યંત્રવત્ત બની જાય છે.

આપણો જો પરમાત્માને જોવાની કણ શીખી લઈએ તો જીવનનો અંધકાર, પ્રકાશમાં પલટાઈ જાય, આપણા જીવનમાં શાંતિ સ્થપાય, સમભાવ કેળવાય અને આપણનું જીવન પ્રેમમય, સેવામય બની જાય. આપણા ચર્મ ચંદ્ર દિવ્ય ચંદ્ર - જ્ઞાન ચંદ્રમાં પલટાઈ જાય. અને આપણી દાખિમાંથી નરી પવિત્રતા, નિર્મણતા, નિર્દોષતા, પ્રેમ, સતત વર્ત્તિતા રહે. આપણનું સમસ્ત અસ્તિત્વ આનંદ સ્વરૂપ, નિર્દોષ અને નિર્મણ બની જાય અને પછી તો જેવી દાખિ તેવી સૂચિ.

શાસ્ત્રો કથિત તપસ્વીઓના આશ્રમનું વાતાવરણ જડ અને ચેતન એટલું બધું પવિત્ર, સાત્ત્વિક અને શાંત રહેતું કે ત્યાં પણું પણીઓ, વૃક્ષો, લતાઓ અને વિકરાળ પ્રાણીઓ પણ તેમનો જન્મજાત સ્વભાવ ત્યજીને સહયોગ કેળવતાં, આનંદ માણસું, શાંતિ અનુભવતા.

આજે પણ આવું વાતાવરણ સર્જ શકાય છે. ૧૯૮૪ સાઠેભર મહિનામાં નિલોધા પર મોર આવ્યો હતો. ઘરના સભ્ય તરીકે બે દિવસ રહ્યો હતો. આત્મિયતા કેળવી બધાંની સાથે હળી ગયો હતો તે હકીકતથી સહૃદ્દુસુપેરે પરિચિત છે જ.

નરસિંહ મહેતા, મીરાંબાઈ, સફુબાઈ અને કેટલાય નામી અનામી ભક્તોના પ્રેમનો પ્રતિધોષ પરમાત્માએ પાડ્યો છે. માતાજી અને હું પણ એકબીજાના પાગલ પ્રેમી જ છીએ ને !

પરમાત્માના પાગલ પ્રેમી બનવા માટે પરમાત્માના હિરસ્તા, સાત્ત્વિક સંતોને પ્રેમ કરો, આત્મિયતા કેળવો. તેમના આદેશોનું પાલન કરો. તેમના આદર્શોને જીવનમાં આત્મસાત કરી સંતોના પરમાત્માએ સૌંપેલા સેવાકાર્યમાં સહભાગી બનો.

સાચા સંતો જ્યારે તમને પ્રેમ કરે, તમારા પ્રેમનો પ્રતિધોષ પાડે ત્યારે સમજવું કે પરમાત્મા આપણને પ્રેમ કરે છે, અને પછી તો પાગલ પ્રેમી બની એ પ્રેમ ગંગામાં સદાય સ્નાન કર્યું કરવું.

સંતોના પ્રીતિપાત્ર બન્યા પછી એ પ્રેમના નિર્મણ પ્રવાહને સતત વહેતો રાખીશું તો એ પ્રેમ સરિતાનું વહેણ પરમ પ્રેમના સાગર સ્વરૂપ પરમાત્મામાં વિલિન થઈ જશે. અદ્દેત સાધી શકાશે. પરમની સૃષ્ટિમાં ઓતપ્રોત થઈ જવાશે. આવા પરમના પાગલ પ્રેમી માટે પરમાત્મા સ્વયમ્ભુતે ને મળવા માટે તલસે છે. તેના કાર્યો માટે સહાય તત્ત્વર રહે છે, તેના રહુબર બની રહે છે.

ॐ મા ॐ

“ગુરુપૂર્ણિમા”

૬ મી જુલાઈ ૧૯૯૮ ગુરુવાર, સવારથી પી. જી. મહેતા હોલનું પ્રાંગણ માનવ મહેરામણથી ઉભરાઈ રહ્યું છે આજે પોતાના આધ્યાત્મિક પિતા પૂજ્ય ગુરુદેવના દર્શન અને ચરણ વંદના માટે ભાવિકો આતુર છે. પૂજ્યશ્રી બરાબર ૮-૦૦ વાગે હોલમાં પદ્માર્થ છે. ગુરુદર્શન અને ચરણ સ્પર્શ માટે ભક્તોની લાભી કતારો છે. અધિકાર વગર આગળ જવા કોઈ ઉત્સુક નથી. સૌને પ્રતીક્ષાનો આનંદ છે. આજે પૂજ્યશ્રીએ કીમ કલરનું પીતાંબર તથા જલ્મ્યો ધારણ કરેલો છે. ગણામાં મોતીની માળા શોલે છે. તેજોવલયથી સમસ્લ અસ્તિત્વ પ્રકાશી રહ્યું છે.

બરાબર ૮-૧૨ મીનીટે ગુરુ દર્શનની શરૂઆત થઈ. દેશ અને વિદેશથી ભક્તો આવ્યા છે. વરસાદ અને વાહનની અગવડતા વેઠીને ગામેગામથી આવેલાં ભક્તોમાં ગુરુદેવના દર્શન માટે ભારે ઉત્સાહ વર્તાય છે. પૂજ્યશ્રીની સમીપ પહોંચતા જ આનંદમાં આવી જઇને ચરણમાં જુકી જાય છે. પૂજ્યશ્રીના મોહક સ્મિતથી અમાપ સંતોષ અને ધન્યતા અનુભવતા ભક્તોને કંઈક આધ્યાત્મિક ખજાનો મળ્યાનો આનંદ મુખપર વર્તાય છે. બરાબર ૧૦-૧૦ મીનીટે માટે પ્રથમ સમૂહ આવ્યો. પૂજ્યશ્રીએ મંત્રદીક્ષા આપી, મન વચન કર્મથી પવિત્ર રહેવાનો અને ઓછામાં ઓછો અધો કલાક મંત્રજાપ ઊં મા ઊં કરવાનો આદેશ આવ્યો. પ્રથમ સમૂહમાં ૨૨ ભક્તો આજે ૨૨ મી ગુરુપૂર્ણિમા કેવો યોગાનુયોગ !

ફરી પાછા ગુરુ દર્શન માટેનો પ્રવાહ ચાલુ થયો. ત્રણ ત્રણ કતારોમાં, હોલના પગથિયાં સુધી આતુરતા પૂર્વક ઉલેલા ભક્તો નો પ્રવાહ ચાલુ થયો.

ત્રણ ને પાંચ મીનીટે ભક્તવૃંદ સાથે ગાયકવૃંદે મંત્રો દારા ગુરુ વંદના કરી અને બપોરના સત્સંગ સત્રની શરૂઆત થઈ. શ્રદ્ધા દરબારના રાજકવિ શ્રી સતિષભાઈએ સહુ ભક્તોના હૃદયની વેદનાને શબ્દોમાં કંડારીને આજના ગુરુ પૂર્ણિમા પર્વ નિમિત્તે પૂજ્યશ્રી પાસે સૌના માટે આશીર્વાદ માંગ્યા. અને સહુ ભક્તોને એમના શરણમાં લેવા વિનંતિ કરી.

એક ઝલક :-

આપ કવિતા માતની છો એ

વાત જગે ગાંધ જાણું

આજ ઉદ્દ્ય જીવન પૂનમનો

ગુરુદેવ તમ શરણો જાવું...

આવી તો અનેક પંક્તિઓમાં એમણે ભક્તો માટે પૂજ્યશ્રી પાસે ઘણું ઘણું માંગ્યું.

આ ભક્ત યાયના પછી મુંજાલભાઈએ ભક્તિગીત રજૂ કર્યું. “માડી તે તો મૂર્તિ મનોહર ઘડી.” આ ગીતના એક એક શબ્દના ભાવ સાથે ભક્ત હૃદય ડોલી ઉઠ્યા. હોલમાં હાજર સહુ ભક્તોએ, પરમ શક્તિ માત ગાયત્રીનો, આવી સુંદર, સમર્થ અને મનોહર મૂર્તિ અમને ગુરુ સ્વરૂપમાં આપવા બદલ કૃપા સ્વીકાર કર્યો.

પૂજ્યશ્રીએ એમની આધ્યાત્મિક યાત્રાના કેટલાંય વર્ણો સુધી અલ્યવાણી રાખેલી. એમના શાસ્ત્રને,

મંતવ્યને ભક્તો સુધી પહોંચાડવા હવે અથાગ પરિશ્રમ કરવો પડે છે. હજૂય માત્ર પ્રશ્નોના જ ઉત્તર આપે છે અને એટલે જ એમને જૂદા જૂદા વિષયના પ્રશ્નો પૂછીને એમના ઉત્તરો દારા જીવનની નવી દિશા, જ્ઞાન, અમૃત વાણીનો લાભ લેવાનો એક પણ અવસર ગુમાવવાનું ભક્તો મંજૂર રાખતાં નથી. શ્રદ્ધા કુટીરના રાજકવિ સતીખલાઈ, અથાગ પરિશ્રમ કરીને, ફૂશાગ્ર બુધીયી ચતૂરાઈ પૂર્વક એવા સુંદર કાવ્ય પ્રશ્નો પૂછે છે કે, પ્રશ્ન સાંભળીને વાહ વાહ થઈ જાય. અને પૂજ્યશ્રી જ્યારે આવા પ્રશ્નોના ઊંડા આધ્યાત્મિક ગણ પછી, એવા ધારદાર અને લાજવાબ ઉત્તરો આપે ત્યારે પૂજ્યશ્રીની સમર્થતા અને આધ્યાત્મિક ત્યા સાહિત્યિક સમૃદ્ધતાને વંદન કરી ભક્તો પોતાને ગૌરવશાળી માનતા થઈ જાય.

એક જલક...

પ્રશ્ન :- નિત નવા સુર્યની

આપો છો લેટ પણ

જાગવું હું ! કોથળી તો સાથમાં દો ને ?

ઉત્તર :- સુર્ય સાથે ચંદ્ર અને તારલાઓ તરફી

લેટ ધરું જગ માનવોને, જો હોય શ્રદ્ધા.

અમુલખ એ લેટ ભરવા કાજ

અર્પુ કોથળી ઊંડી. મંત્રજાપ, માનવતા પ્રતિ
ને નવ સિદ્ધાંતોના આચરણ તરફી.

પ્રશ્ન :- જોડું હાથ ના બે, કોણ વંદન માનશે ?

નમે શીશા પરા ના, કો એ વંદન ચાલશે ?

'નમે નાદાન બહુ' એવો અનુભવ છે જગત

ઉભો જેવો હું તેવો. તો એ તમને શાવશે ?

જવાબ :- ભાવ ભરી ભીતર માંઠી

હૃદય સિંહાસને બિરાળત કરો

(તો) નથી જરૂરત વંદન, નમન કે પ્રાર્થના તરફી

મને તો તમારો 'ભાવ' ભાવશે.

આખી પ્રશ્નોત્તરી તો ક્યારેક છિપાશે પણ ભક્તોના જ્ઞાનદાર ખોલતી આ રમત હવે ખૂબ પ્રિય બની ચૂકી છે.

પછી ૪-૪૫ વાગે શ્રી મુંજાલભાઈએ એક ભાવગીત રજૂ કર્યુ. સહુ ભક્તો વતી પૂજ્યશ્રીને પ્રાર્થના કરી કે અમે સૌ તમારા ચરણ કમળમાં જ રહીએ. ચરણ કમળ જલ પાલન કાજે, ભવલ્ય તરસ્યાં થઈએ.

ભક્તોએ આ ભાવગીતને ખૂબ આવકાર્યુ.

બરાબર ૫-૧૫ વાગે પૂજ્યશ્રીએ અમૃત વાણીનો પ્રારંભ કર્યો. એમની આજની વાણી અત્યંત મર્મ સૂચક હતી. દરેક ભક્તને એમણે એવી ચેતવણી આપી કે, મને ગુરુપદે સ્થાપ્યો છે, તો સાચા શિષ્ય થવા, માનવ બની, માનવતા મહેકાવો. આધ્યાત્મિક ઊર્જાને સદાય સચેત રાખો, સત્સંગ, મંત્રજાપ અને નવ

સિદ્ધાંતથી માનવતા પ્રસરાવો. અને તે માટે પરમાત્માના, માતાજીના આત્મીય અથવા આત્મજ બનવું પડે. દરેક જીવ, પરમાત્મા - શિવનો અંશ છે. સંસારમાં માયાના આવરણ ઘણું બનતાં આત્મિક સંબંધનું અંતર વધારી દીધું. માટે જ બાળ સહજ નિરોધતા કેળવવાનો પ્રયત્ન કરવો પડે.

આજના યુગમાં કૌદુંબિક કલેશ અને વાદવિવાદ પર આકરા પ્રહારો કરતાં પૂજ્યશ્રીએ કહ્યુ કે, જ્યારે અર્વાચીન જીવન કલુંચિત બની ગયું છે, જૂની અને નવી પેઢીનું ઘર્ષણ વધતું ગયું છે. TV થી ઘરનું વાતાવરણ ઘોંધાટ ભર્યું, મર્યાદા વગરનું, લાજ શરમ વગરનું થયું છે. કુદુંબ જીવનની માન મર્યાદાઓ ઘસાતી જાય છે. ત્યારે હવે વડીલો માટે માન નથી અને સ્થાન નથી.

એક સરસ પંક્તિ કહી :-

હું અને તું.

તું માંથી ત્રણ થયાં.

હું ના ભાવ ગયા.

ત્રણ માં થી ચાર થયા..

હું અને તું એક થયા.

પતિ - પતિ - બે, બાળક થતાં ત્રણ થયાં ત્યારે પતિના ભાવ ઘટયાં. પુત્ર જ્યારે પુત્રવધુ લાવ્યો ત્યારે પતિ - પતિ ફરી પાછા ભેગા થયાં.

પૂજ્યશ્રીની ઇચ્છા આ વિષના વહેરાને પ્રેમ ગંગામાં પલટવાની છે. સંસારને સરળ, સહદયી, સહકાર ભર્યો અને સુંદર બનાવવાનું ધ્યેય છે અને તેથી જ ભક્તોને એમણે સફળતાની ચાવી આપી છે.

આજ સુધી આધ્યાત્મિક માર્ગની વાતો કરતા પૂજ્યશ્રીએ આજે ચાર માર્ગ આપ્યા - પ્રેમ માર્ગ, જ્ઞાન માર્ગ, સહન માર્ગ અને ક્ષમા માર્ગ.....

સાંસારિક અને દુન્યવી માર્ગોમાં સહન કરતાં શીખવાનું કહું શબ્દોની સોદાબાજી, વાસ્રોની વિલાસિતા અને ભાષાની ભવાઇને બદલે મૌન રહેવા કહું. અને મૌન રહીને સહન ન કરી શકો તો ક્ષમા કરીને આનંદિત થવા જરાયું.

અને છેલ્લે તેમણે કહું કે વિશ્વ બંધુત્વની ભાવના વિકસાવવાના મારા પ્રયત્નમાં આપ સહુના સહકારની, માનવતાની ખાસ જરૂર છે.

સમાપનમાં શ્રી હિમાંશુભાઈએ "જ્ય જ્ય મા" નું સુંદરગીત ગાયું. જેમણે બે દિવસમાં એક પરા વાર ચરણ સ્પર્શ નહોતા કર્યા એમને પૂજ્યશ્રીએ આજના દિને ચરણ સ્પર્શની પરવાનગી આપતાં દૂર દૂરથી આવેલા ભક્તોના હૈયાં પુલકિત થઇ ઉઠ્યાં.

મંત્રજ્ઞપ અને પરમશક્તિની આરતીબાદ પૂજ્યશ્રી જ્યારે ૫-૦૫ વાગે વિદાય થયા ત્યારે ભક્તોના સજણ નયનો, ના હાથ ઊંચો કરી શક્યાં, પણ હૃદય મંદિરના એક એક તારમાંથી આજથી માનવ બનવાના સંકલ્પના મનોબળને ગુરુચરણામાં સમર્પિત કરી ધન્યતા અનુભવવા લાગ્યા.

ॐ મા ॐ

પ્રશ્નોત્તરી

પ્રભકતી - સતીશભાઈ ખડ
પ્રસંગ - ગુરુપૂર્વિભા

ઉત્તરદાતા - પૂ. રાજયોગી નરેન્દ્રજી
તારીખ - ૮-૭-૮૮

સ્થળ - શ્રી પી. જી. મહેતા હોલ

સતીશ : નિત નવા સૂર્યની
આપો છો ભેટ પરા

જાળવું હું, કોચણી તો, સાથમાં દો ને !

વિવરણ : આપની કરુણા આપના આશીર્વાદથી અમે રોજ નવો સૂર્ય નવું પ્રભાત અર્થાત દીર્ઘ આયુષ્ય પામીએ છીએ, આપની આ નવાજેશ સાથે અમે એમ માંગીએ છીએ કે, અમને આ આયખાને સન્માર્ગે, નીતિરાહે ચાલવા માટે પરા આપના આશીર્વાદ રૂપી કવચ-કોચણી એટલે ચારે બાજુથી બંધાયેલ દોરીથી વિંટળાયેલ, સુરક્ષિત સાધન પરા આપો.

રાજયોગીજી : સૂર્ય સાથે ચંદ અને તારલાઓ તરી ભેટ પરં

જગ માનવોને જો હોય શ્રદ્ધા અમૃતભ

એ ભેટ ભરવા કાજ અર્પું કોચણી, ઊંડી, મંત્રજાપ,

માનવતાપ્રત ને નવ સિદ્ધાંતોના આચરણતરણી.

વિવરણ : સેવાયજ્ઞ દરમિયાન મારી મુલાકાતે આપતા જગતના માનવીઓને જુંદગીની વિષમતાઓ વિદારવાનો હું પ્રયત્ન કરું છું. સૂર્યનો પ્રકાશ અને તેજસ્વિતા ની સાથે સાથે ચંદ્રની શીતળતા અને તારલાઓની ભવ્યતા, શ્રદ્ધાળુ મુલાકાતીના જીવનમાં ભરવા-પાથરવા હું પ્રયત્ન કરું છું. સાથે સાથે આ તેજસ્વિતા, શિતળતા અને ભવ્યતાને ટકાવી રાખવા માટે, સંગ્રહી રાખવા માટે, પરમશક્તિ મંત્રજાપ, માનવતાપ્રત અને નવસિદ્ધાંતોના આચરણના આદેશરૂપી કવચ-કોચણી પરા આપું જ છું.

સતીશ : તમે ભગોરથી લાવ્યા, જીલી કાલીન્દી પરા આવ્યા,

ભગોરથ ભાર ઉચ્કો ના શક્યા

તેથી એ શિવજી લાવ્યા.

બની ખુદ શિવજી તમે આવ્યા.

વિવરણ : આપ લોકમાતા ગંગા અને યમુના બંને લાવ્યા, આ લાજવાબ હકીકત છે. અતે ઉલ્લેખનીય છે કે - "મન ચંગા તો કથરોટમે ગંગા". આપનું મન કેવું ચંગુ હશે તે કલ્યના બહારની વાત છે. આપનું મન કેટલી શીધ્ર ગતિથી સીધેસીધું પરમની પાસે પહોંચી ગયું હશે કે, બંને લોકમાતા ઓ આપની સમક્ષ હાજર થઈ!

ગંગાને ધરા પર જીલવા ભગોરથે ભગવાન શાંકરને પ્રાર્થના કરી હતી. તેમણે શિવજીને બોલાવ્યા પરંતુ આપતો સ્વયં શિવજી બની રહ્યા કે ગંગા ને યમુના હાજર થઈ ગયા.

રાજયોગીજી : નથી શિવજી કે કાનજી હું રાજભાગ માતનો,

મારોને માતનો નાતો પૂરી કરે એ મનની વાતો,

મયતા ને કૃપા માત તરી અપાર વિદેશો પ્રગટાવી પાત્રમહીં લોકમાતા.

વિવરણ : હું નથી શિવજી કે ગંગાજીને ધારણ કરી શકું કે નથી કાનજી-કૃષ્ણ કે યમુનાને આલિંગન આપી

શાંક. હું તો માતાજીનો રાજ્યોગી-બાળ છું. પરંતુ મારો અને માતાજીનો સબંધનાતો એવો અદ્દેત છે કે મારી મનની ઇચ્છાઓ તેની જ ઇચ્છાઓ બની જાય છે.

માતાજીની અપાર મમતા અને કૃપા થકી જ ૧૯૮૮ એપ્રિલ મે મહિનામાં વિદેશની મુલાકાત દરમિયાન પ્રસંગોચિત ગંગાજીને અને યમુનાજીને પાત્રમાં પ્રગટાવી હતી.

સતીષ : અમે છે તો જગત છે, એટલે આવ્યાં અમે અહીંયા

નિસ્ખલત શી તમારે છે- કે આવ્યા છો તમે અહીંયા ?

વિવરણ : પ્રત્યેક માનવીને પોતાનું જગત ત્યાં સુધી જ છે, જ્યાં સુધી તેનું મન હાજર છે, અને માનવી મનના આદેશો-અંકુશો હેઠળ છે. મન પણ એટલા જ માટે છે કે, 'કર્મ' નું અસ્તિત્વ છે. માનવી કર્મના ભોગવટા માટે જ ફરી ફરી જગતમાં આવ્યા કરે છે. અમે માનવી તો આવી બધી હકીકતોને આધિન છીએ, પણ આપને તો કર્મ છે નહિં અને અસરકર્તા પણ નથી તો આપ આ જગતમાં શું કરવા આવ્યા છો ? શો હેતુ છે ?

રાજ્યોગીજી : જગત પરમનું સર્જન, નિસ્ખલત પરમની સંગે અમારે,
પરમના આદેશને અનુસરવા, મોકલ્યા અમોને જગતમાં,
સુખ, શાંતિ અર્પવા, જગતના માનવોને.

વિવરણ : જગત તો પરમાત્માનું સર્જન છે. એ તો જગતપિતા છે. અમારે તો સંતોને, ફિરસ્તાઓને તો પરમાત્મા સાચે નિસ્ખલત છે. પરમાત્માના કાર્યો કરવા માટે તેમના આદેશનું યથાતથ પાલન, આચયરણ ચાચ માટે અમને પૃથ્વી પર મોકલવામાં આવ્યા છે. સંતોનું અવતરણ જગતના માનવોને સુખ શાંતિ અર્પવાનું હોય છે.

સતીષ : છે માત તેની ના નથી- અમને અહીં કિંતુ

ધરી જલ્ભો અને લેંઘો- તમે નીજ કયમ છુપાવો છો ?

વિવરણ : ચોખવટ માંગી છે કે, આપ તો સ્વયં 'મા' જ છો. અમારું અંત:કરણ પોકારી પોકારીને કબુલે છે. અને છતાંય આપ અત્રે લેંઘો-જલ્ભો ધારણ કરીને, અમે માનવીઓમાં ભળી જઇને - અમારી વચ્ચે રહીને આપનું નીજ સ્વરૂપ - અસલી સરનામું કેમ છુપાવો છો ?

રાજ્યોગીજી : છું બાળ માત તરણો, રાજ્યોગી જગતશરો,
પરિવેષ ધર્યો મે, જગતને સ્વીકાર્ય જે,

નિરખવા અસલી સ્વરૂપ, મરજીવા બનું પડે.

વિવરણ : હું મા જગતીનો અધ્યાત્મ બાળ છું, પુરુષ બાળ છું, અને જગતમાં રાજ્યોગીના રૂપે વિદ્યમાન છું. પુરુષનો પરિવેષ અને સેવા કાર્યને અનુરૂપ લેંઘો અને જલ્ભો જે મને અને જગતને અનુકૂળ અને અનુરૂપ છે તે પહેંચું છું. અસલી સ્વરૂપને નિરખવા, પહેંચાનવા તમારે મરજીવા બની ભક્તિ સાગરમાં, પ્રેમ સાગરમાં દૂબકી મારવી પડે. આત્મખોજ કરવી પડે.

સતીષ : સત્ય છે સૌ કોઈનું-ના કોઈનું છે એ,

બાળ છે સૌ કોઈના-ના કોઈના છે એ,

માત સિવા ઓળખે છે અન્યના તોથું

છું તમારો શીદને કે'તા ફરો છો એ ?

વિવરણ : હું તમારો જ છું, તમારો જ છું એમ ગુરુદેવ વારંવાર કહે છે, પરંતુ વાસ્તવમાં તો બાધ માતાજીમાં લીન છે અને માતાજી બાળમાં મન પરોવીને બેઠાં છે. તો આપ આ જગતના નથી એવું ફિલિત થયા કરે છે. સત્ય શું છે ?

રાજ્યોગીજી : ભાવ જોઈ ભક્તનો, ભગવાન પીગાળી જાય છે

ભાવ જોઈ બાળનો, માત મલકી જાય છે

ભાવ જોઈ આપનો, બની જાઉ છું આપનો.

વિવરણ : ભક્તની ભાવભરી ભક્તિથી સ્વયમ્ભુ પરમાત્મા ખુશ થઈ જાય છે. તેને મળવા માટે તલસે છે મળવા માટે દોડી જાય છે. ભક્ત નરસિંહ, પુંડરિક, મીરાંની ભાવભરીની ભક્તિ જગ જાહેર છે. બાળકનો ભાવ જોઈ માતા વાતસલ્યભીની બની જાય છે. રાજબાળનો ભાવ જોઈ મા ભગવતી આનંદ વિભોર થઈ જાય છે. વાતસલ્યની અમી વર્ષા કરતી રહે છે.

આપ સર્વેનો પ્રેમ, ભાવ જોઈને હું આપનો બની જાઉ છું અને "હું આપનો જ છું" એમ કહેવાએ જાય છે. આપનો ભાવ હું આપની આંખોમાંથી અને અસ્તિત્વમાંથી ટપકતો જોઈ શકું છું, અનુભવી શકું છું.

સતીશ : અમે તો છે શરીરધારી- તમે પણ તેમ છો, રાજન !

વસ્ત્રો અમને શોભા છે- તમે વસ્ત્રોને શોભા દો.

વિવરણ : આમ કેમ છે ગુરુદેવ ? આપ પણ અમારા જેવા માનવી, શરીરધારી છો. અમે અમારી અને અમારા સંસારની શોભા માટે વસ્ત્રો પહેરીએ છીએ.

આપ પણ વસ્ત્રો ધારણ કરો છો. ફરક માત્ર એટલો જ છે કે વસ્ત્રો અમને શોભા દે છે. અને આપ વસ્ત્રોને શોભા દો છો.

રાજ્યોગીજી : માતની મમતાતણું આવરણ, સદાય વિટળાયું મુજ અસ્તિત્વમાં,

નિખરતી હશે મમતાતણી એ શોભા, વસ્ત્રોના આવરણમણી.

વિવરણ : મા ભગવતીની મમતા અને પરમ વાતસલ્ય મને સદાયે મળતું રહે છે. માનું દિવ્ય અમૃત મારા સમસ્ત અસ્તિત્વમાં વિલસી રહ્યું છે. મા ભગવતીની મમતાના આવરણની જ એ શોભા નીખરતી હશે. વસ્ત્રોની પાછળ માની મમતાનું દિવ્ય આવરણ શોભાયમાન થઈ રહ્યું હશે.

સતીશ : અગર સંસાર છે અસાર- તો આવત અમે અહીંયા !

ખુદ આપ જેવા આપ પણ, આવત નહીં અહીંયા

પ્રલુ પોતે જ આવી, મોક્ષની લ્હાણી કરે તોય-

નકારું વળી, ને કહી દઉં, ક, છે રાજ્યોગી અહીંયા.

વિવરણ : અમારી આ વાત સાચે આપ સંમત છો ને ? અમારે માટે આ સંસાર અસાર (ખારો) નથી બન્યો કારણ કે અમારી પાસે તો સારમાં સાર જેવા રાજ્યોગી છે. હવે તો પ્રલુ સ્વયં પણ આવીને મોક્ષની લ્હાણી કરે તોય અમે ના સ્વીકારીએ અને કહી દઇએ કે, અમારે મોક્ષ નથી જોઈતો, અમને તો રાજ્યોગી મળ્યા છે સંપૂર્ણ સંતોષ છે. "પ્રજ વહાલાં રે વૈકુંઠ નહિં આવું."

રાજ્યોગીજી : સંસાર છે અસાર, મને અસારમાં સાર ભાસે

સંસારમાં સરસા રહીએ, સેવાનો ભેખ ધરીએ

નિષ્કામ કર્મ કરીએ, પરમનો સાથ નિભાવીએ

પરમ પ્રત્યક્ષ દાજર રહે, રાજબાળ સાચે રહે.

યાદ નથી આવતા. મૂર્જાછ જવાય છે. અમારા શરીરના પ્રત્યેક તૃવાડા ખડક જાય છે. ગુરુદેવ, અમારામાં શ્રદ્ધાનું વારિ રીચો એજ પ્રાર્થના છે.

રાજ્યોગીજી : શ્રદ્ધાની સાથે રાખો, સખી શરણાગતિને

વિવેકની 'વાટ' ને રાખો સતેજ, હરિ હાથ પકડશે.

તૃવાડે રોમાંચ વ્યાપશે, હરિના જનનો સાથ મળશે

સંસાર યાત્રા સુપેરે પૂર્ણ યારો.

વિવરણ : અધ્યાત્મિક માર્ગ-હરિનો માર્ગ શ્રદ્ધા અને શરણાગતિના પ્રદેશમાંથી જ શરૂ થાય, પસાર થાય. આ માર્ગ અતિ વિકટ છે એટલે વાતમાં અટવાછ કે ગબડી ન પડાય, માર્ગ ભૂલી ન જવાય માટે વિવેકની 'વાટ' (પ્રકાશ) ને હંમેશાં પ્રજ્ઞવિલિત-સતેજ રાખતા રહેવાનું વિષમ પરિસ્થિતિમાં હરિને સતત યાદ કરતા રહેવાથી તે પ્રત્યક્ષ આવી આપણા હાથ પકડે-માર્ગદર્શન આપે. મદદ મોકલે અને આવી પ્રત્યક્ષતાનો અનુભવ થાય ત્યારે શરીરના તૃવાડા આનંદથી રોમાંચિત થય જાય. આ રસ્તે જ હરિના જનો-સંતોનો સથવારો મળે અને સંસાર યાત્રા, જીવનયાત્રા સુખથી, પૂર્ણ કરી શકાય.

સતીશ : રહો આનંદમાં એ સૂત્ર, સ્વીકારીએ શું શકું !

વિરહમાંથી મિલન તમને મળ્યું છે એટલે ?

દિલ પર વિટાળી ગમ- તેથી ફર્યા કરું છું.

આવી શકે જો યાદ ઈશ એટલે જ.

વિવરણ : ગુરુદેવ વર્ષના ૩૭૪ દિવસ માતાજીનો વિરહ વેઠે છે, પરંતુ ૩૭૫ મે દિવસે તેમનું મિલન મળી જાય છે. આ જગતમાં-સંસારમાં અમને ડગલે ને પગલે ગમ સિવાય અન્ય મળતું નથી હોતું. જે સત્ય આપને માટે છે તે અમારે માટે નથી. તો આપના આશીર્વાદની ઝંખના છે- "આનંદમાં રહેવા માટે જ"

રાજ્યોગીજી : ઈશ છે સત્યમ્, શિવમ્, સુંદરમ્

અનુભવવા ઈશને, સમર્પિત થાવું પડે

નિષ્કામ ભાવે કર્મ કરો, ગમને અળગો કરો

આશીષ ઈશના મળતા રહે

આનંદની આભા પ્રસરતી રહે.

વિવરણ : પરમાત્મા તો સત્યમ્ શિવમ્ સુંદરમ્ છે. પરમાત્માનું આ ઐશ્વર્ય તો પ્રત્યેક પણ મારી શકાય જો આપણામાં ક્ષમતા અને સમર્પણ ભાવ હોય તો.

સંસારનું કોઈપણ કાર્ય સેવાની ભાવનાથી, નિષ્કામભાવે, પ્રલુપ્તિયર્થે જ કરીએ તો મનને ગમ, દુઃખ, હતાશા, નિરાશા સ્પર્શી શકશે નહિં. ઈશરના આશીર્વાદ, માર્ગદર્શન, હંમેશાં મળતાં રહેશે અને જીવનમાં આનંદ પ્રસરી રહેશે. હું તો માનો બાળ છું, આપ પણ બાળ બનો તો વિરહ માણવાની પણ મજા આવશે.

સતીશ : માનવતા, પ્રેમ ને કરુણાનો- આસવ બન્યો હશે,

તેમાંથી રાજ્યોગી ધરા પર થયા હશે.

આવો છે કેમ એ- કારરા હવે જરાયું,

અબકી સપનમાં ઈશ, જાગી ગયો હશે.

ઘડે છે રોજ મૂર્તિ, વિવિધ એ પરંતુ
ઘડતાં ઘડીને બાળ - , એ નાચી ઉઠ્યો હશે
શબ્દોચી સત્ય કચારેય સરતું નથી સતીશ
દૂબી જુઓ કિનારા સામા મણ્યા હશે.

વિવરણ : પરમાત્માએ પોતાના અંશ રૂપ-બાળને સૃષ્ટિ ઉપર જન કલ્યાસ અર્થે મોકલતાં, માનવતા પ્રેમ અને કરુણા જે તેનાજ ગુણો છે તેનો આસવ-અર્ક બનાવ્યો હશે પછીથી ઘરા પર માનવી તરીકે રાજ્યોગી પ્રગટ થયા હશે. રાજ્યોગીની મૂર્તિ બનાવતાં પરમાત્મા પણ નાચી ઉઠ્યો હશે. તેનો આનંદ ચરમ સીમા ઉપર હશે. આ આનંદમાં-રાજ્યોગીમાં દૂબી જતા કિનારા-કિલિજો-ઉધ્યાર સામે આવીને ઉલ્લો હશે તે નિઃશંક છે.

રાજ્યોગીજી : ઈશ છે મહાન સર્જનહાર, સંતો પરમનું સર્જન
નિજ કાર્ય કરાવવા, આવેલ વચન નિભાવવા
ઘડે ફિરસ્તાઓ નિજ પ્રતિકૃતિ સરીખા
મોકલે જગમાં નિજ કાર્યભાર સંભાળવા
દર્શન, માર્ગદર્શન આપે અહનિશ
સાનિધ્ય સતત કેળવતા રહે
મારાવા ઈશના ઐશ્વર્યને
દૂબકી મારો પ્રેમ સાગરમાં, ભક્તિ સાગરમાં
ભેટી જાશે કિનારા.

વિવરણ : પરમાત્માનો સૃષ્ટિના મહાન સર્જનહાર છે, સંતો, ફિરસ્તાઓ પરમનું અદ્ભૂત, મહાન સર્જન છે. પરમાત્મા પૃથ્વી પર પોતાનું કાર્ય કરાવવા તેમજ ભક્તોને આપેલ વચન નિભાવવા માટે પોતાની જ પ્રતિકૃતિ સરીખા, પોતાના જ અંશ એવા સંતોને ઘડે છે, તૈયાર કરે છે અને પૃથ્વી પર અવતરણ કરાવે છે. આવા સાત્ત્વિક માનવોને પરમાત્મા પોતાનો કાર્યભાર સોંપે છે. અને તેમને સતત માર્ગદર્શન, દર્શન, સાનિધ્ય આપતા રહે છે.

પરમના ઐશ્વર્ય સમા સંતોને મારાવા, દર્શન કરવા, અનુભવવા આપણે પ્રેમસાગરમાં, ભક્તિસાગરમાં ઊંડા ઉત્તરીએ, દૂબકી મારીએ, તો સંતો અને પરમાત્માનો ભેટો યદુ જાય. જીવન ધન્ય બની જાય.

સતીષ : કહેણું ન' તું જ બાળ - કહેણું પડ્યું, પરંતુ,
કહે છે બધાને બાળ - છે ઈશ એ એટલે.

અમાનત તો છે અમારી- સાખે સૂરજ તથાતે
પીડા ન' તી તમારી- માતે ! હતી તે રાતે
પુછી જુઓ જગતની- પ્રસત્તાને એકવાર
પ્રસત્તાનાં પુછ્યો- આંસુ બની ખર્યા તે
છે બાળ એ જગતના- જગના છે તારણહાર.

વિવરણ : માતાજી રાજ્યોગીજીને નિજ બાળ તરીકે સંબોધે છે. રાજ્યોગી અને માનવી તરીકે વિદ્યમાન

છે એટલે રાજ્યોગી તો સસારના બાળ છે એવો જગતનો દાવો છે. રાજ્યોગી અમારા છે, જગતના છે, નહીં કે ઓ હિંદુમાતા - તમારા !

રાજ્યોગીજી : રાજભાષા છે નૂર દવેકુપતણું.

માત તાતનો પ્યારો દુલારો
એ વાત જગજાહેર છે.

પરમેશ્વરીએ પાલવ પસવારી
અમી સિંચન કર્યું, જીવનદાન દીધું.
એ વાત જગજાહેર છે.

સેવા કાર્ય થકી આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિ ટળી
હળવાં થયાં જગમાનવો.

અહોભાવ ધર્યો, શ્રદ્ધા સુમન ધરી,
અમાનત બનાવી, સાચવી પ્રેમથી હૃદય ડાખલીમાં
હક પ્રસ્થાપિત કર્યો "અમાનત અમારી છે."

વિવરણ : રાજ્યોગી દવે કુળનું નૂર (તેજ) છે અને માતા પિતાનો પ્યારો દુલારો છે એ વાત જગતમાં સુવિદિત છે. માતાજીએ અમીસિંચન કરીને બાળકને જીવનદાન દીધું એ વાત પણ સુવિદિત છે.

નિસ્વાર્ય સેવાકાર્ય થકી જગતના માનવીઓના દુઃખ દર્દ ટળી જતાં તેઓ હળવાં થયાં, સુખી થયાં જેથી શ્રદ્ધાળું માનવોએ અહોભાવ વ્યક્ત કરી, પ્રેમથી રાજભાષને પોતાના ગણ્યા, પ્રેમથી હૃદયમાં સ્થાન આપ્યું, અને 'રાજ્યોગીજી અમારા જ છે' એવો હક પ્રેમથી પ્રસ્થાપિત કર્યો.

ॐ મા ॐ

પૂ. રાજ્યોગી નરેન્દ્રજીની મુલાકાત

આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિથી ત્રસ્ત કોઈ પણ વ્યક્તિ જીતિ કે સમ્પ્રદાયનાં બંધનો સિવાય, વિનામૂલ્યે પૂ. રાજ્યોગી નરેન્દ્રજીની મુલાકાત લઈ માર્ગદર્શન મેળવી શકે છે. પૂજ્યશ્રીની પ્રત્યક્ષ મુલાકાત શક્ય ન બને તો પણ દરરોજ અડધો કલાક પરમશક્તિ મંત્રજાપને જીવનના અનિવાર્ય દૈનિક કાર્યક્રમમાં વણી લેજો.

મુલાકાત સ્થળ : 'નીલોધા' બંગલો, ત્રિમૂર્તિ સોસાયટી, ગવર્નર્સેન્ટ પાંચ બંગલા પાસે,
ગુલમોર ફલેટ્સ પાછળા, ગુલબાઈ ટેકરા, અમદાવાદ-૧૫.

સમય : બપોરના ૧૨-૦૦ થી ૨-૦૦ (૧૦૧ વ્યક્તિને મુલાકાત)

શાની-રવિ તથા જાહેર રજાના દિવસે મુલાકાત બંધ

પૂ. રાજ્યોગી નરેન્દ્રજી આપના પત્રો વાંચે છે. પરંતુ દેખિત જવાબ પાઠવતા નથી.

શારીરિક-માનસિક તકલીફવાળા દરેક વ્યક્તિએ સ્વચ્છ કરેલી બે ચમચી મેથી અને બે ચમચી રાઈ એક મહિના માટે અભિમંત્રિત કરાવવા સાથે લાવવાં જરૂરી છે. પાણીની બાટલી સાથે લાવવી જરૂરી નથી.

“માનવતાની ગારડ હો”

પૂ. રાજ્યોગી નરેન્દ્રજી

પરમશક્તિ મા ગાયત્રીના વ્હાલાં બાળકો,

મને ગુરુપદે સ્થાપી ગુરુપૂર્ણિમા ઉજવતા મારા શિષ્યો, સાચા અર્થમાં માનવ બને અને માનવતાને મહેકાવે તો જ સાચું શિષ્યત્વ પ્રાપ્ત કરી શકે.

તમારી નિયમિત ઉપાસના, કે મંત્રજાપ યંત્રવત્ત ન બની જાય તે માટે તમારે તમારી આધ્યાત્મિક ઉર્જાને સદાય સચેત રાખવી પડશે. સાત્ત્વિક જીવન, સત્તસંગ અને મંત્રજાપ કે નામ સ્મરણ તમારી ઉપાસનાની આધ્યાત્મિક ઉર્જાને પ્રજજવલિત રાખવામાં મદદરૂપ થઈ શકશે.

સાચા માનવ બની માનવતા મહેકાવવા માટે તમારે પરમાત્માનું - માતાનું સતત સાનિધ્ય કેળવવું પડે અને તેના માટે તમારે પરમાત્માના - માતાજીના બાળ, આત્મિય કે આત્મજ બનવું પડે.

શાસ્ત્રોમાં વર્ણવ્યા પ્રમાણે પરમાત્મા પ્રેમ સ્વરૂપ છે, સત્ત્ય સ્વરૂપ છે, આનંદ સ્વરૂપ છે, સુંદર છે અને કલ્યાણકારી છે. પરમાત્મા આ મહાન સદ્ગુણોનો વારસો આત્મામાં સ્થિત થાય તો જ આપણે પ્રિય, પ્રીતિ પાત્ર બાળક બની શકીએ.

આપણે જીવાત્માઓ શિવ પરમાત્માના અંશ છીએ. આપણા બાળપણાના વર્ષો, આપણનું બાળપણા પરમાત્મા સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ અને ગુણોથી વિભૂષિત જ હતું. પરંતુ સંસારમાં માયાનું આવરણ ઘડ બનતાં, અન્ય માયાવી દુર્વૃત્તિઓએ પ્રવેશ કર્યો અને ભૌતિક જિજીવિધાઓએ પરમાત્માનું છેઠું પાડી દીધું. આત્મિક સંબંધનું અંતર વધારી દીધું.

પરમપિતા પરમાત્મા સાથેના આત્મિક સંબંધનું અંતર ઘટાડવા માટે, આત્મામાં ઓતપ્રોત થવા, એકયતા સાધવા માટે, તમારે ફરીથી બાળસહજ નિર્દોષતા કેળવવાનો પ્રયત્ન કરવો પડશે. સાચા ભક્ત બની ભાવ જગતમાં ખોવાઈ જવું પડશે. પરમાત્માની સકળ જડ ચેતન સૂચિમાં તેના જ દર્શાન કરી, પ્રેમભાવ પ્રદર્શિત કરી આત્મિયભાવ કેળવવો પડશે.

પરમનો આત્મિયભાવ આપણે આપણા ઘર આંગણોથી જ શરૂ કરીએ તો કેવું ? મારી વ્યક્તિગત મુલાકાત દરમિયાન કુટુંબ અને સમાજમાં પ્રવર્તતી વિસંવાદિતાનું વિષ મને બેચેન બનાવી દે છે. વિષના આ વહેણે, અમૃતમાં, પ્રેમામૃતમાં, પ્રેમગંગામાં પલટાવવાની મારી મહેચ્છા છે. આપ સર્વનો સાચ, સહકાર અને પુરુષાર્થ હશે તો આપણા સામૂહિક પુરુષાર્થી વિષના વહેણે પ્રેમગંગામાં પલટાવી શકીશું. આપણે અનુભવી રહ્યાં છીએ કે, અર્વાચીન કુટુંબ જીવન, સમાજ જીવન, કેટલું બધું કલુષિત બની ગયું છે. ધાર્મિક સંસ્થાઓ, સામાજિક સંસ્થાઓ, રાજકિય સંસ્થાઓ વિગેરે બધીજ જગ્યાએ વિષના વાદળો છવાઈ ગયાં છે. વિશ્વના કોઇપણ ક્ષેત્રમાં શાંતિમય, સહઅસ્તિત્વ જીવવવામાં અને નેત્રિક મૂલ્યોને સાચવવામાં આપણા પ્રયાસો ઘરા જ વામણા અને પાંગળા પૂરવાર થઈ રહ્યા છે. આપણો આર્થ સંસ્કૃતિના આદર્શો અને મૂલ્યો કેટલા ઉંચા હતા ? સમયના પ્રવાહમાં આ ઉચ્ચ આદર્શો અને મૂલ્યો લુપ્ત થતા જાય છે.

આપણા કુટુંબની દર્શા દયાજનક છે. જૂની અને નવી પેઢી વચ્ચેનું અંતર અને ઘર્ષણ વધતું જાય છે. આધુનિક જીવનશૈલી, શહેરી કરણ, શિક્ષણ પ્રણાલી અને દૂરદર્શન જેવા આધુનિક સાધનોથી ઘરનું

વातावरण ઘोધांટ ભર્યું, અને માનમર्यादા વગરનું બની ગયું છે. લાજ શરમ નેવે મૂકાઈ ગયાં છે.
પતિ અને પતિના સુખી દાંપત્ય અને સહજીવનથી બાળકો પેદા ચાય છે. બાળકોની સાર સંભાળ
અને માતૃવાત્સલ્યમાં ઓતપ્રોત પતિ પત્યે દુર્લક્ષ સેવે જેથી પતિનું મન દુઃખાય. બાળકો મોટાં ચતાં,
પુત્ર વધુનો પ્રવેશ ચતાં પુત્ર ખોવાઈ જાય કે પુત્રી હોય તો સાસરે જાય, એટલે ઘડપણમાં વળી પાછાં પતિ
પતિ એક બીજાનો સહારો શોધતાં રહે.

‘હું’ અને ‘તું’
‘તું’ માંથી ત્રણ ચચાં
‘હું’ ના ભાવ ગયા
ત્રણમાંથી ચાર ચચાં
‘હું’ અને ‘તું’ એક ચચાં

દાખત્ય જીવનની શરૂઆતથી જ અને ઘડપણમાં તન અને મનની સ્વસ્થતા સારી રહે તો સહારો
સુખમય નીવડે પરંતુ જીવનની શરૂઆતથી ઉત્તરાવસ્થા સુધીના સમયના ચઢતા ઉત્તરતા વહેણા જીવનને
વિસંવાદિતાથી ભરી દે છે.

અપવાદ બાદ કરતાં સામાન્ય રીતે પુત્રવધુનો પ્રવેશ ચતાં ઘરની રીત રસમ બદલાવા માંડે છે. પુત્ર
પરાયો લાગવા માંડે છે. લોહીની સગાઈ ન હોવાથી અરસપરસ આત્મિયતા, સહદ્યતા કેળવી શકાતી
નથી અને સાસરિયાં પરાયાં લાગવા માંડે છે. પતિની શેહ શરમ અને દબારાને વશ ચછ પુત્ર સાસરિયાંનું
સગપરા વધારે છે. માતા પિતા, દાદા દાદી, ભાઈ બહેન આડખીલી રૂપ બોજા રૂપ લાગવા માંડે છે. વસ્તુ
અને વાતોમાં પોતાનું અને પરાયા પરાણો ભેદ વર્તાવા લાગે છે. કુટુંબ કલેશની વિષવેલ પ્રાંગરે છે. સંયુક્ત
કુટુંબની ભાવના અને વ્યવસ્થા તૂટવા માંડે છે. વળી યંત્રયુગ, શહેરી કરણ અને વ્યક્તિ સ્વાતંત્ર્યને કારણે
પ્રાચીન કુટુંબ પ્રશાલિ, માન મર્યાદા અને રીત રિવાજો ઘસાતા જાય છે. અર્વાચીન યુગમાં તો માતા પિતા
અને બાળકો (૨૧ વર્ષ સુધીના કે અપરિણિત હોય ત્યાં સુધી) નું જ કુટુંબ ગણાય. વડીલો માટે ઘરમાં
માન નથી, સ્થાન નથી. વૃધ્ઘાત્રમો તેમની ઉત્તરાવસ્થાનો આશરો અને આશ્રય સ્થાન બની રહે છે.

આવા કલુચિત સમાજ અને કુટુંબનું નવ સર્જન કરવા માટે અને આર્ય સંસ્કૃતિને પુનર્જીવિત કરવા
માટે આપણો કટિબધ્ય ચછાયે.

તમારો પ્રભુ છશે કે અમે કેવી રીતે કટિબધ્ય ચછાયે ? અમે શું કરીએ ? કેવી રીતે આપના નવ
સર્જનના કાર્યમાં ભાગીદાર ચછાયે ?

આજથી જ તમે સહુ સાચા અર્થમાં માનવ બનવાનો દફ સંકલ્ય કરો. તમે બધાં મનુષ્ય છો પરંતુ
સાચા અર્થમાં માનવ બનવા માટે માનવીય ગુણો ઓછાવતા અંશે કેળવવાના બાકી છે. માનવીય ગુણો
કેળવવા માટે માનવતાના મૂલ્યોને અપનાવવા પડે.

પરમાત્મા આ સૃષ્ટિના સર્જક છે. આપણો સહુ તેનું સર્જન છીએ. જડ ચેતન સૃષ્ટિમાં તે વ્યાપ્ત છે,
વિલસી રહ્યા છે, તેથી પરમાત્માના અંશ એવા આપણો પરમાત્માની સૃષ્ટિના પ્રત્યેક સર્જનમાં એક રૂપ ચછ
જઇએ.

આપણો સંસાર તો પરમાત્માનું સાકાર સ્વરૂપ છે. તેના મૂળમાં દેવત્વ રહેલું છે. સંસારની પ્રત્યેક

વ्यक्ति, માતા, પિતા, ભાઈ, બહેન, પતિ, પતિ સમજના નજીકના અને દૂરના સગાં, મિત્રો, સહકાર્યકર્તાઓ વિગેરની સાથે પ્રેમભાવ રાખીએ, સહદ્યતા કેળવીએ. સંસારની પ્રત્યેક વस્તુ પરમાત્મામય છે તેમ સમજી તેની સાથે પ્રેમાણ, મૃદુ વર્તાવ કરો અને પછી તમે જ અનુભવશો કે તમારા માટે બધાં જ આત્મિય છે અને તમે બધાનાં આત્મિયજન છો. તમારા માટે બધાંને માન અને પ્રેમ ઉદ્ભવશો. તમારી પ્રેમભાવ ભાવનાની ભવ્યતાને લીધે તમારી ઉપસ્થિતિથી જ સમગ્ર વાતાવરણમાં હિંદ્વયતા પગટશે.

આવો પ્રેમાણ સ્વભાવ અને જીવન ઘડતર મારો પ્રત્યેક શિષ્ય કેળવે અને આચરણમાં મૂકે તો જીવનમાં સાચી માનવતા પ્રગટે.

મારે તો સંસારને સરળતા, સહદ્યતા, સહકાર અને સમભાવથી તરવા માટે 'માસ્ટર કી' આપવી છે. આપ કોઇપણ 'માસ્ટર કી' અપનાવો અને આપની માનવતા મહેંકી ઉઠશે.

'માસ્ટર કી'

- (૧) પ્રેમાણ વર્તન :- પ્રેમ માર્ગ.
- (૨) સમજણા ભર્યુ વર્તન :- જ્ઞાન માર્ગ.
- (૩) સહનશીલતા ભર્યુ વર્તન :- સહન માર્ગ.
- (૪) કામાશીલ વર્તન :- કામા માર્ગ.

(૧) પ્રેમાણ વર્તન :- પ્રેમ માર્ગ

તમારા સંપર્કમાં આવતી પ્રત્યેક વ્યક્તિને નિઃસ્વાર્ય, નિર્મણ, નિર્દોષ પ્રેમથી સભર કરી દો. બદલામાં તમને પ્રેમ જ મળશે. ચોડી રાહ જોવી પડે તો ધીરજ રાખજો, નાસીપાસ ન થશો.

(૨) સમજણા ભર્યુ વર્તન :- જ્ઞાન માર્ગ.

તમે જો પ્રેમાણ વર્તન દાખવી શકતાં ન હો, પ્રેમ કરવાનું તમને પરવડે તેમ ન હોય તો સામી વ્યક્તિ કે જે તમારા સંપર્કમાં આવે તેના વાસી, વર્તન, વ્યવહારને સમજવાનો પ્રયત્ન કરો. તેના દસ્તિકોણને સમજો. તેના ભાવને સમજવાનો પ્રયત્ન કરો. તમારી સાચી અને રાગદેષ રહિતની સમજણાથી વાતાવરણમાં કલુષિતતા પ્રવેશતો અટકી જશે. તમારી સમજણાથી સબંધો સંધાઈ જશે, વિખરાઈ જતા, તૂટી જતા અટકી જશે.

(૩) સહનશીલતા ભર્યુ વર્તન :- સહન માર્ગ.

આપ આપના સાંસારિક અને દુનિયાવી સબંધોમાં સમજણાનો માર્ગ પરા ન અપનાવી શકતા હો તો તમારે સહનશીલ બનવું પડે. સંપર્કમાં આવતી વ્યક્તિઓની તમને લાગતી કે સર્શતી ફકીહતોને સહન કરતાં શીખો. આવા પ્રસંગે શબ્દોની સોદાબાળુ, વાણીનો વિલાસ કે ભાષાની ભવાઈ કરવાને બદલે મૌન રહેવાનું પસંદ કરો. મૌન રહી, ઇન્દ્રિયોને આંતરમુખ કરી માનસિક મંત્રજાપ, ભગવત્ સ્વરણમાં તે સમયને પસાર કરો. સામે કોઇ પરા પ્રતિકાર ન કરો. બને તો વાતાવરણને બદલી નાખો. એકપદ્ધીય કરું વ્યવહારની અવધિ બહુ જ ઓછી હોય છે.

(૪) કામાશીલ વર્તન :- કામા માર્ગ.

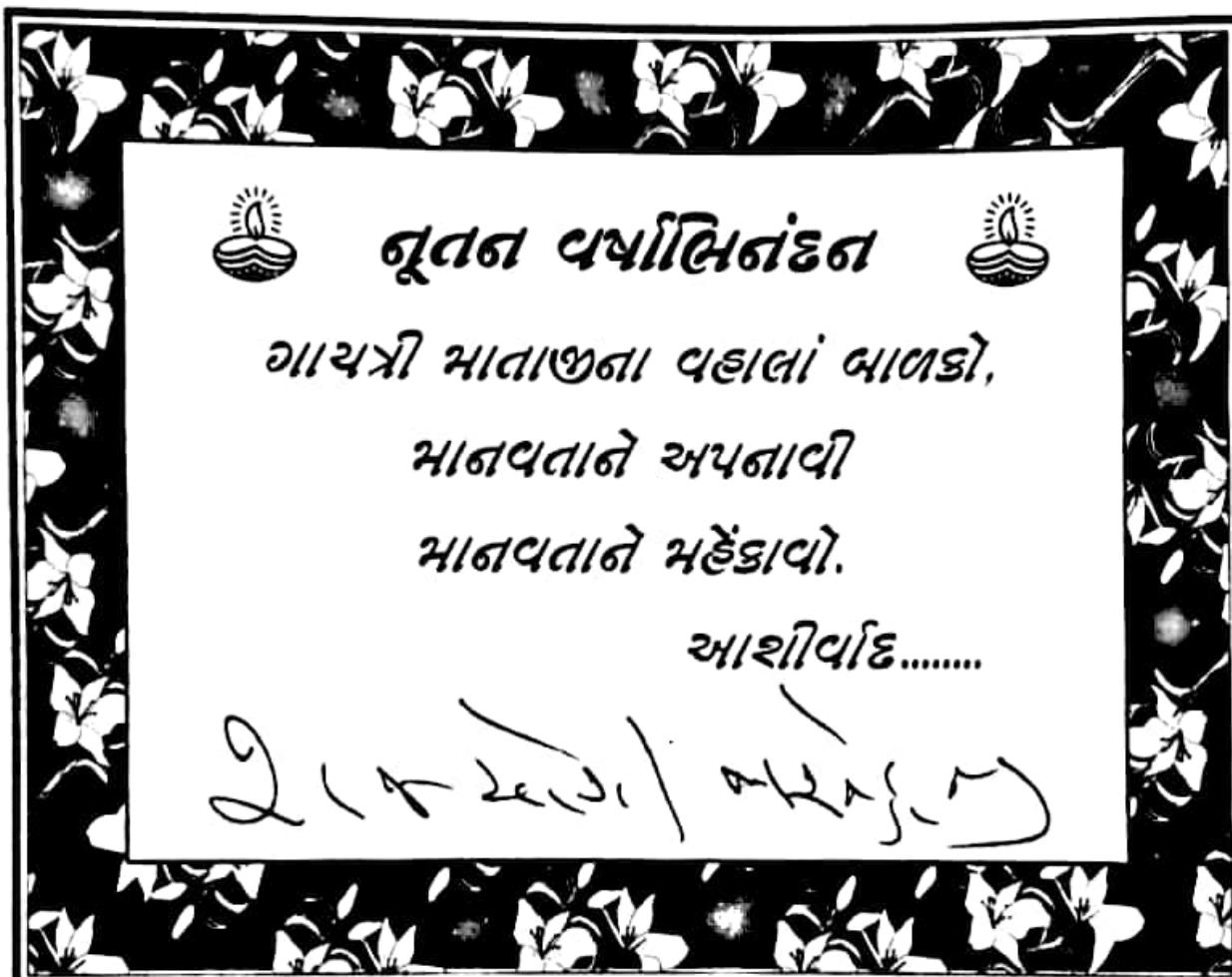
તમારા કુટુંબીજનો કે સંપર્કમાં આવતી અમૃક વ્યક્તિઓના અશિષ્ટ વાસી, વર્તન અને વ્યવહારને

મૌન રહીને સહન કરવાની શક્તિ પણ ન પરાવતાં હો તો તમે તેમની દરકતોને અવગણીને માફ કરી દો.
"શમા વીરસ્ય ભૂષણમ", એ ઉકિત અનુસાર તમે શમાનો ગુણ કેળવી લો.

સંસારની કોઇપણ સમસ્યાઓને ઉકેલવા માટે કોઇપણ એક કે વધુ 'માસ્ટર કી' નો ઉપયોગ કરો.
માનવતા પ્રગટાવવા અને પ્રસરાવવા માટે જીવનમાં પ્રત્યેક પણે અને પ્રસંગે 'માસ્ટર કી' નો ઉપયોગ કરો.

વિશ્વ બંધુત્વની ભાવના વિકસાવવાના મારા અભિયાનમાં આપ સહુના સહકારથી જ માનવતાની મહેક પ્રસરાવી શકશો, માનવતાની સાંકણને વિસ્તારી શકશો, આજના ગુરુપૂર્ણિમાના પર્વે આપ સહુ સંકલ્પ કરો કે, જીવન અને સંસારની કલુષિતતાને મીટાવી પ્રેમ અને સદ્ગ્રાવનાનું વાતાવરણ પ્રસ્થાપિત કરીએ.

ॐ મા ॐ

-: સમાચાર :-

તા. ૨૧-૧૦-૬૮ બૃધ્વાર નૂતનવર્ષ - પૂજાય રાજ્યોગીજીના દર્શનનો લાભ મળી શકશો.

સ્થળ : શ્રદ્ધા કુટીર, ૭૭, યોગોષ્વરનગર સોસાયટી, વાસણા, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૭.

સમય : સવારે ૮-૦૦ થી ૧૨-૦૦ સાંજે ૫-૦૦ થી ૮-૦૦ સુધી.

જન્માષ્ટમી

પૂજય. રાજયોગીજી

તા. ૧૫-૮-૬૮ શનિવારે જન્માષ્ટમી અને સ્વાતંત્ર્ય દિનનો સુભગ સમન્વય હતો. શ્રદ્ધા કુટીરમાં પતિવર્ષ જન્માષ્ટમીનો તહેવાર શ્રદ્ધા - ભક્તિથી ઉજવાય છે. કૃષણ સખા રાજ્યોગી, શ્રી કૃષણા જીવનની અવનવી અને ગોપિત વાતો તેમજ કૃષણા જીવનના આદર્શો અને આદેશોની વાતો પોતાની આગવી શેલીમાં ભક્ત સમૃદ્ધાય સમક્ષ રજુ કરતા રહે છે.

આ વર્ષે પણ શ્રદ્ધાળું ભક્તોથી શ્રદ્ધા કુટીર સાંજે છ વાગે ભરાઇ ગઈ હતી. ભજન, ધૂનની રમઝટ રાજ્યોગીજીજીનું નિર્દોષ બાળ સહજ નૃત્ય, શાસ્ત્રીય સંગીત અને આલાપ મારાવાનો પણ એક અમૃત્ય લ્લાવો હતો. પૂજયશ્રીએ શ્રી કૃષણા આદેશ "કર્મએ વાધિ કારસ્તે મા ફલેશુ કદાચનુ" પર આતિ સરળ ભાષામાં મનનીય પ્રવચન કર્યું હતું. જે અતે પ્રસ્તુત કરવામાં આવેલ છે.

“કર્મએ વાધિ કારસ્તે મા ફલેશુ કદાચનુ”

તા. ૧૫-૮-૬૮ શનિવાર

પરમશક્તિના પ્યારા બાળકો,

શ્રી કૃષણા જીવનની અવનવી ઘટનાઓથી આપણે સહુ વાકેફ છીએ. તેમના જીવનના અવનવાં પાસાંઓની તેમના વિવિધ કાર્યોની, જન્મથી અંત સુધીના કર્મોની ચર્ચા કરવામાં આવેલ છે. વળી કૃષણ સખા દીર્ઘનું ગોપિત પાત્ર આપણી સમક્ષ રજુ કરવામાં આવ્યું, દીર્ઘ મારફતે શ્રી કૃષણાએ પોતાના જીવનના ઉદ્દેશ્યનો અને વિરદ્ધનો સંદેશ ગોકુળવાસીઓને પાઠ્યો.

શ્રીકૃષણા જીવનના પ્રસંગોમાં કટોકટીને સમયે તેમણે કયો માર્ગ અપનાવ્યો હતો ? શું કર્યું હતું ? તે પ્રસંગોને વાગોળીને, વિચારીને આપણા જીવનમાં ઉદ્ભવતા આવા પ્રસંગોમાં આપણે તેઓશ્રીના માર્ગને અનુસરવા પ્રયત્ન કરીએ. કાર્યોમાં અજબ કુનેહ, રાજનીતિ હતી. શામ, દામ, દંડ લેદથી પ્રશ્નો ઉકેલવાની તેમની રીત ધર્મના સિદ્ધાંતોને નીતિ, રીતિને અનુરૂપ જ હતી.

સાંપ્રત સમયમાં આજે ચારે બાજુ અશાંતિ, અજંપો છે. આપણું અંતર પોકારી રહ્યું છે કે, શ્રી કૃષ્ણે કોલ આપ્યા પ્રમાણે વચ્ચે આપ્યા પ્રમાણે તેમનો પ્રગટ થવાનો સમય થઈ ગયો છે, પરંતુ એ વાતની ખાતરી રાખો કે તેમના વચ્ચે મુજબ તેમનું પ્રાગટય થઈ ચુક્ક્યું હોય છતાં પણ આ સમયમાં તેમનું કાર્ય કરવામાં ખૂબજ અવરોધો આવે. મહાભારતના સમયે એક જ દુર્યોધન હતો, એક જ કંસ હતો, આજે હજારોની સંખ્યામાં દુર્યોધનો અને કંસો છે. લાખોની સંખ્યામાં અનીતિમય કૌરવો છે.

આ બધાંને મહાત કરવા, સંહાર કરવા આપણે ધનુર્ધરી અર્જુન, સદ્ગુરા રૂપી ધનુષ ધારણ કરી અર્જુન જેવા વીર યોધ્યા બની કૃષણને સખા બનાવવા પડશે. પાંડવોમાં રહેલી સત્ય પરાયણતા કેળવવી પડશે.

આજે જન્માષ્ટમી શ્રી કૃષણનો જન્મ દિવસ છે. શ્રાવણ માસની અંધારી અષ્ટમી કૃષણ જન્મથી ઉજ્જવળ બની ગઈ, ધન્ય બની ગઈ, જન્માષ્ટમીની ઉજ્જવણી ત્યારે જ સાર્થક થઈ ગણાય, જ્યારે આપણે શ્રી કૃષણા જીવનના આદર્શો અને આદેશોને આપણા જીવનમાં આત્મસાત્ત્વ કરીએ.

આજે તો યુવા વર્ગમાં જન્માષ્ટમીનું પર્વ જુગાર અને અસ્થિલતાનું પર્વ બની ગયું છે, જે ધરણ જ

ખેદની, શરમની વાત છે જન્માધ્યમીનું હાઈ તેનો મર્મ સંદર્ભ વિસરાઈ ગયાં છે. બાણ કૃષણની ગોપીઓ - બ્રજવાસીઓ સાથેની નિર્દોષ ચેષ્ટાઓને, વિકૃત રીતે અનુસરવામાં આજનો યુવા વર્ગ ગૌરવ અનુભવે છે, અસ્થિલ મજા લુંટે છે. રાસની રસલ્હાસામાંથી નિષ્પત્ત થતી નિજાનંદની મર્ત્તી સમજવા માટે, માણવા માટે ગોપીભાવ કેળવવો પડે, ગોપી બનવું પડે.

શ્રી કૃષણના આદર્શો અને આદર્શોને આપણે સાવ વિસરી ગયાં છીએ. 'ગોતા' નું સમજ પૂર્વકું વાંચન, મનન શ્રી કૃષણના આદર્શો અને આદર્શોને સમજવા માટે ઘણું જ ઉપયોગી થઈ પડ્યો. જીવન ઘડતર અને જીવન થશતરની સમૃદ્ધ સામગ્રી તેમાં ભરેલી છે. અર્જુનને - ભારતને સંબોધીને કહેવામાં આવેલ ગોતાનું જ્ઞાન સમસ્ત માનવ જાતને લાગુ પડે છે. આપણે આપણી જાતને સાચા અર્થમાં અર્જુન - કૃષણ સખા બનાવવા પ્રયત્ન કરીએ.

શ્રી કૃષણના અનેકમાંના એક આદર્શને આત્મસાત કરવાનો, જીવનમાં અપનાવવાનો નિર્ધાર કરીએ - સંકલ્પ કરીએ.

'કર્મએ વાધુ કારસ્તે મા ફ્લેષુ કદાચનુ'

"કર્મમાં જ તારો અધિકાર છે ફળમાં નહિં"

સામાન્ય માણસને આ આદેશ સમજવામાં અને પચાવવામાં જરા અધરો પડે તેમ છે. સામાન્ય માણસના મનમાં આવા પ્રભો ઉદ્ભબે કે -

ધ્યેય સ્તિષ્ય વગર કર્મ કેવી રીતે કરી શકાય ?

મનુષ્ય જીવનનો હેતુ શો ?

આપણું જીવન શાના માટે છે ?

ફળ પ્રાપ્તિનો આનંદ ન હોય તો પછી કર્મ કરવામાં ઉત્સાહ કેવી રીતે વધે? આનંદ કેવી રીતે આવે?

પરમાત્મા સૂચિના સર્જક છે. સૂચિની પ્રત્યેક વસ્તુ જડ અને ચેતન, માનવ અને પશુ પંખી, જીવજંતુ સધણું તેનું સર્જન છે. દરેક સર્જન હેતુલક્ષી જ હોય છે.

પરમાત્માના ગહન હેતુને સમજવાની આપણી શક્તિ અને બુધ્ય નથી. સર્જન, સંવર્ધન અને વિસર્જન એ સૂચિનો કમ છે. જીવન પરા આ કમમાં જ ગતિ કરે છે.

મનુષ્યનું શરીર જન્મથી જ યંત્રની જેમ સતત કર્મ કરે છે, શરીરની પ્રત્યેક ઇન્દ્રિયોને કાર્યાન્વિત કરે છે. શાસ, પાચન, રૂપિરાલિસરશ, ઉત્સર્ગ વિગેરે પ્રત્યેક ડિયાઓ જન્મથી જ શરૂ થઈ જાય છે. કર્તાપણાના ભાવ વગરની આ કિયાઓ જીવનપર્યત અવિરત પણ ચાલ્યા જ કરે છે.

શરીરનું શૈશવ પસાર થતાં જ ઇન્દ્રિયોની સાથે મન કાર્યાન્વિત થાય છે. મન ચિત્તપૂર્તિને બહેકાવે છે અને અહૃતને પોષે છે. એખણાઓ ઉતેજીત બને છે, એખણાઓની પરિતૃપ્તિ માટે માણસ પુરુષાર્થ કરે છે, કર્મ કરે છે, સાધન, સંપત્તિ, સુખ, મેળવવા માણસ સારા માઠાં કર્મો કરે છે અને સારાં માઠાં ફળ - પરિણામ મળતાં સુખ કે દુઃખ અનુભવે છે. એખણાઓની પરિતૃપ્તિ અર્થે મનુષ્ય કર્મ બંધનમાં ફસાય છે અને જન્મ મરણના ચકમાં અટવાયા કરે છે.

શ્રી કૃષણ ભગવાનના આદેશનું પાલન કરવા માટે અને જન્મ મરણના ચકમાંથી છૂટવા માટે આપણે આપણું પ્રત્યેક કર્મ ફરજની રૂએ જવાબદારી પૂર્વક કરવાનું છે.

(૧) દરેક કર્મ પ્રભુ પ્રિત્યર્થે જ કરવાનું. અહૃતને અણગો કરી, પોતાની જાતને સાધન માત્ર ગણી

સહજ ઉપાસનાના ઉદ્ગાતા

ડૉ. તપસ્વી નાન્ડી

પૂજ્યશ્રીએ બતાવેલો ઉપાસનાનો માર્ગ પણ વિશિષ્ટ છે. એમણે ચીંઘેલી ઉપાસનાને આપણે 'સહજ ઉપાસના' તરીકે ઓળખીશું. સહજ એટલે જન્મ સાથે જ પ્રગટેલી, સાહજિક, સરળ, સુષ્ટુ અને સુંદર. સામાન્ય રીતે પ્રત, ઉપાસના માર્ગ અતિ કઠોર મનાયા છે. તેમાં આ કરવું, આ ન કરવું, આમ થાય, આમ ન થાય, આમ વિચારાય, આમ ન વિચારાય, આ સમયે જ થાય, આ સમયે ના થાય, એવા અનેક 'do's અને 'don't's જોડાયેલાં હોય છે. જ્યારે પૂજ્યશ્રીએ જે અધ્યાત્મ કાન્તિ આપી છે તેમાં ઉપાસના બિલકુલ સ્વાભાવિક, નિજુ સરળતાવાળી, 'સહજા' સાથે જ જન્મેલી બની ગઈ છે. કહો કે, એક રીતે વિચારીએ તો વ્યક્તિ જન્મને વહેંત ઉપાસનાનો આરંભ કરી શકે છે ! વાસ્તવમાં આ સરળતા અને ઝંજુતા માટે પૂજ્યશ્રીની એક જ અપેક્ષા છે - 'શ્રદ્ધા અને શરણાગતિ'. આંતર સમર્પણ જે Total હોવું આવશ્યક છે. કહો કે સબાધ્યાન્ત: કરણથી પરમતત્વ કહેતાં શ્રી ગાયત્રીમાને ચરણે સમર્પિત થવું. ઊડી અભિપ્સા, સંસારના ભાવો તરફ તિતિક્ષા, તાટસ્થ્ય, અને આરાધ્યને પામવા પ્રતિપણ ઉઠતો હૃદયનો ઉમ્ખાકો, ઉત્કંઠા, તીવ્રતા આ સધણું તો શરણાગતિની સાથે આપો આપ તાણાવાણાની માફક વણાઈને આવી જશે ! એક એવું અધ્યાત્મ પટોળું ગૂંથાશે કે શ્રીમાને એના ઉપર ચરણ પાડ્યા વગર છુટકો જ નહિ રહે !

શ્રદ્ધા અને શરણાગતિના સામર્થ્યનું ઉત્કૃષ્ટ ઉદાહરણ છે. નરસિંહ મહેતા અથવા મીરાંબાઈ આ ભક્તોએ કેવળ પ્રેમને - પ્રાણુ પ્રેમને જ સાક્ષાત્કારનું સાધન બનાવ્યો. ન કોઈ વિધિવિધાન તેમણે આચર્યા કે ન કોઈ સામાજિક આર્ડબરો કેળવ્યા. પૂજ્યશ્રી જણાવે છે કે જેમને અમુક સ્થળ અને અમુક સમય જાળવવાનું અનુકૂળ છે તેઓ ભલે ધૂપ, દીપ સાથે વિધિવિધાન પૂર્વક મા ગાયત્રીને ઉપાસના કરી શકે છે, પણ મા ગાયત્રીને સ્થાને સાધક કોઈ પણ પોતાના ઈષ્ટ દેવતાને ગોઠવી શકે છે એવું પૂજ્યશ્રી ભાર પૂર્વક કહે છે. આચી જ એમના વિચારોમાં જે ઉદારતા, વ્યાપકતા, બિનસાંપ્રદાયિકતા, ધર્માન્ધતાનો અત્યંત અભાવ, અને પરમ સહિષ્ણુતા છે તે આપોઆપ સ્પષ્ટ થાય છે. જરૂર છે ફક્ત નિષ્યય કેળવીને પરમતત્વ તરફ અભિમુખ થવાની, ઈશ્વર માટેના પ્રેમની, આરજૂની, લગનની. તમારા ઈશ્વર ચાહે મંદિરમાં હો દેરાસરમાં હો, મસજૂદમાં હો, તિરિજાધરમાં હો, કે ક્યાંય પણ હો પૂજ્યશ્રીને તેનો કોઈ વાંધો નથી. અપેક્ષા એટલી જ છે કે આપ જાગો, ઉઠો, ભોર ભયી ! જાગ મુસાફિર અબ કહાં તક સોવત હૈ ? ઉત્તિષ્ઠત, જાગ્રત, પ્રાપ્ય વરાન નિંબોધ્વત - ઉઠો, જાગો, મુરબ્બીઓ- અધ્યાત્મ મુરબ્બીઓને સેવો અને સાંભળો એ જે કહે તે, કરો એ જેમ આદેશ આપે તે રીતે ! પરમતત્વ સામે ચાલીને, હાથ ફેલાવીને તમને આશ્રલેખવા દોડી આવશે.

“ચરણનો આવરણ”

હેતુ ઉપાધ્યાય ૧૧-૩-૮૮

ચરણમાં એક શક્તિ છે. એ વ્યક્તિના સામર્થ્ય પ્રદાનનું સ્ત્રોત છે. વ્યક્તિના આશીર્વાદનું દાર છે. ચરણ વંદન સિવાયના બધા જ નમન માત્ર વિવેકનું પ્રતિક છે જ્યારે ચરણ વંદન એ સમર્પણ, શરણાગતિ અને શ્રદ્ધાનું પ્રતિબિંబ છે. જ્યારે ચરણ પર મનુષ્યના હાથની હથોળીનો સ્પર્શ થાય છે ત્યારે શક્તિનું આદાન - પ્રદાન થાય છે.

‘પુત્રના લક્ષણ પારણામાંથી તો વહુના લક્ષણ બારણામાંથી’ આમ ચરણ, મનુષ્યની પ્રકૃતિ, સ્વભાવ, સંસ્કાર અને ચારિત્રનું પ્રતિક છે. સંતોની સમાધિ પછી પણ આપણે તેમના પગલાંને વંદન કરતાં હોઇએ છીએ, તો ઘરમાંથી મૃત શરીરને વિદાય કરતાં પહેલાં પણ પ્રદક્ષિણા કરીને ચરણ વંદન કરવામાં આવે છે. આમ ચરણનું મહત્વ અતિ ઉંચું છે.

મનુષ્ય જીવનમાં ઊંચા મસ્તકે ઉલ્લો રહી શકતો હોય, ગતિ કરી શકતો હોય તો માત્ર ચરણના આધારે. પગ જેના સીધા પડે એને સમાજ પૂજે અને પગ જેના વાંકા પડે (નશાબાજ, ચારિત્રયીહિન) એનાચી સમાજ દૂર ભાગે. આમ ચરણને સીધા રાખવા, અને સાચયવવા એ દરેક વ્યક્તિની ફરજ છે.

સમાજમાં જેટલા સંતો, પ્રણામને લાયક છે એ સંતોના દર્શને જ્યારે જઈએ છીએ ત્યારે એમના ચરણ સ્પર્શથી ધન્યતા અનુભવાય છે. આ ચરણ. જે પુરયતા, પવિત્રતા, સંસ્કાર, શક્તિ-પ્રદાન, તથા આચરણનું પ્રતિક છે એને સાચયવવાં, સંતો અથાગ પ્રયત્ન કરતાં હોય છે.

આજના યુગના કાંતિકારી સંત, પરમ પૂજ્ય રાજયોગીજીના ચરણઓને, ગુરુ પૂર્ણિમા તથા માનવતાદિન સિવાય, આવરણમાં રખાય છે. ક્યારેક વિચાર આવે કે આમ કેમ? મારી દીઢ્ઠિએ, એના કારણો સમજવાનો પ્રયત્ન કરીએ.

(૧) પ્રથમ કહું તેમ, આ તો કાંતિકારી સંત છે. એમના ભક્તોને એમણે હંમેશા કાંઈક આપ્યું છે. સામાન્ય સંજોગોમાં સંતના પ્રણામ કરતી વખતે આશિષ આપતા હાથ સિવાય કશું મળતું નથી. અહીં પૂજ્ય રાજયોગીજી નવસૂત્ર આપે છે કે, મારા ચરણમાં રહેવું હોય તો નવસૂત્રનું પાલન કરો.

(૨) પૂજ્ય રાજયોગીજીના ચરણને સ્પર્શ કરવો હોય તો માનવતાને નમન કરો, માનવ બનતાં શીખો અને માટે જ માનવતા પ્રતનું પાલન કરો.

(૩) પૂજ્યશ્રી હંમેશા કહેતાં આવ્યા છે કે, મન-વચન-કર્મની પવિત્રતા અને ઐક્યતા રાખો. જ્યારે પૂજ્યશ્રીના ચરણ વંદન કરો છો ત્યારે, ચરણને વંદન એટલે અમારું આચરણ અર્થાત્ કર્મ પવિત્ર રાખજો, પછી ગુરુદેવની દાઢિ આપના પર પડે એટલે મનની સશાધ કરતાં રહેજો અને પૂજ્યશ્રીનું સ્મિત એટલે હસતાં રહેજો પણ જીવનમાં બને તેટલું ઓછું બોલજો.

પૂજ્યશ્રીના ચરણને આવરણ એટલા માટે કે, જીવનમાં ચાહે તમે નવસૂત્ર અપનાવ્યા હોય, માનવતા પ્રતનું પાલન કરતાં હો, તો આ સદ્ગુરૂઓ પર આવરણ રાખજો. એને પ્રદર્શનની શીજ ન બનાવતાં, એને અનુભવનું માધ્યમ ચચા દેજો. આધ્યાત્મિકતાના માર્ગ પર તમે માંડેલા એક એક કદમને હંમેશા આવરણ યુક્ત એટલે ગુપ્ત રાખજો.

ગુરુપૂર્ણિમા અને માનવતાદિન આ બંને દિવસોએ પૂજ્યશ્રીના ચરણનો સીધો સ્પર્શ એટલા માટે કે આ બંને આપણો શ્રદ્ધા અને શરણાગતિના ઉત્સવ છે. આપણા સંકલ્પને, મનોબળને અને આચરણને પૂજ્યશ્રીના શક્તિ સ્ત્રોત એટલે ચરણ સ્પર્શથી સીધા આશીર્વાદ છે.

આપણે પૂજ્યશ્રીને પ્રાર્થના કરીએ કે, અમારા મન મંદિરમાં અને હૃદય સિંહાસન પર, આપણા આવરણ રહિત ચરણની કૃપા હંમેશાં અંકિત રહે અને આશીર્વાદ ગંગામાં હંમેશા અમે પવિત્ર સ્થાન કરતાં રહીએ.

ॐ મા ॐ

અહમુની પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન-૧. અહમુ એટલે શું ? વિસ્તૃત જ્યાલ આપવા વિનંતી.

જવાબ-૧. અહમુ, અહેંકાર, મદ, ગર્વ, અભિમાન વિગેરે સમાનાર્થી શબ્દો છે. 'હું પણાની સતત જાગૃતિ અને વિવેક, વિનમ્રતાની બાદબાકી જેના જીવનમાં, જેના વ્યક્તિત્વમાં છવાઈ ગઈ હોય ત્યાં અહમુનો પ્રતિપણ અહેસાસ થયા કરે છે.

પ્રશ્ન-૨. સ્વાભિમાન અને અહમુ બંનેની સામાજિક અને આધ્યાત્મિક ક્ષેત્રમાં અનિવાર્યતા તથા વિનઉપયોગિતા કેટલી ?

જવાબ-૨. સામાજિક અને આધ્યાત્મિક ક્ષેત્રમાં જ્યાં વિકાસ, પ્રગતિ, રક્ષણ, ચર્ચા વિગેરે પ્રસંગો ઉપસ્થિત થતા હોય ત્યારે વ્યક્તિત્વમાં રહેલી કુઠુંબ, સમાજ, દેશ અને ધર્મ પ્રત્યેની લાગણી, પ્રેમ, ફરજ તેના સ્વાભિમાનને ઝંકુત કરે છે અને સ્વાભિમાનમાંથી સ્વાર્પણ-જ્ઞાનીરીની ભાવના વહેતી થાય છે. અહમુનું વહેણ સ્વાભિમાનમાં પરિવર્તિત થઈ જાય છે.

પ્રશ્ન-૩. અતૃપ્ત ઇચ્છાની પૂર્તિ માટે પ્રેતાત્મા દારા થતી પજવણી અહમુનો ભાગ છે? અને હા, તો પ્રેતાત્માના અહમુનો પ્રકાર ક્યો ?

જવાબ-૩. અતૃપ્ત ઇચ્છાની પૂર્તિ માટે પ્રેતાત્મા હોય કે જીવાત્મા હોય, અસંતોષ અને વાસના મુખ્ય કારણ છે. વાસના-એષરા સંતોષવા માટેનો દરેક આત્માનો પોતાનો આગવો, સંસ્કારજન્ય પ્રયત્ન હોય, સામ, દામ, ઈંડ, લેદ આપાંની કોઇપણ એક કે વધુ નીતિ અપનાવીને સંતોષ મેળવવા પ્રયત્ન થાય.

પ્રશ્ન-૪. ક્યારેક એવું મનાય છે કે, અમુક કાર્ય ન થતાં કે પદ્ધતિસર ન કરતાં દેવોને વાંકુ પડે છે, તો આ દેવોનો અહમુ કહેવાય ?

જવાબ-૪. દેવોને વાંકુ પડે છે એ માન્યતા આપણા ભીડુ વિચારો, તરંગોનું પ્રતિબિંબ છે. કોઇપણ કાર્ય કે વિચારોના આચરણમાં આપણો પ્રેમ, નિ:સ્વાર્થભાવ, ભગવો જોઇએ. વિદુરજીની ભાજી અને સુદામાના તાંદુલ આરોગ્યા પાછળ પ્રેમની, ભાવની મીઠાશ હતી. આપણા વાણી, વર્તન, વ્યવહારની મહિનતાથી સાત્ત્વિક આત્માઓ, વડીલો, સંતો કે જેઓ દેવસમાન છે, દેવી ગુણોથી સંપત્ત છે, આદરણીય છે તેઓના દિલ દુલ્ભાય. પરંતુ આ વંદનીય મહાનુભાવો તો હંમેશાં ક્ષમાવાન, દ્યાવાન હોય છે. અહમુ તેમનામાં પ્રવેશી શકતો નથી.

આપણા સંકલ્પ અને અપેક્ષા પ્રમાણે આપણો કાર્ય ન કરીએ તો આપણો અંતરાત્મા જ આપણાને ડંખે છે. અને વ્યક્તિ જાતેજ બેચેન, દુઃખી થાય છે.

પ્રશ્ન-૫. શિષ્યની ગુરુ સાથેની નિકટતા પણ અહમુ પ્રદર્શિત કરે છે તો આ અહમુને સમાપ્ત કરવા શું કરવું જોઇએ ?

જવાબ-૫. શિષ્યમાં અહમુ પ્રવેશો તો તેનું શિષ્યત્વ સમાપ્ત થઈ જાય. ગુરુ શિષ્યના સબંધમાં અહમુને સ્થાન ન હોય. સંપૂર્ણ શરણાગતિ શિષ્યનું ગુરુ પ્રત્યેનું પ્રથમ અને આવશ્યક સોપાન છે.

ગુરુ શિષ્યના આત્મિક, આધ્યાત્મિક સંબંધો હોવા જોઇએ. શિષ્યની ગુરુ પ્રત્યેની આત્મિયતા હોય તો જ નિકટતા કેળવી શકાય, અને ત્યારેજ ગુરુત્વતાના દર્શન થાય.

ગુરુ પ્રત્યેની નિકટતાનો નાતો જો શિષ્યમાં અહમુ ભાવ પોષે, માલિકી પણાનો ભાવ પોષાય, ભૌતિક અપેક્ષાઓ રાખવામાં આવે તો શિષ્યનું શિષ્યત્વ નષ્ટ પામે છે.

પ્રશ્ન-૬. નમતાનું પણ અભિમાન હોય છે. સદગુરા પરના અહ્મૃ કલંકને કેવી રીતે પરાય ?

જવાબ-૬. સદગુરોનું અહ્મૃ મનુષ્યને દેવત્વ તરફ પ્રયાસ કરવામાં અવરોધક બને છે. અહ્મૃને માપી શકાય નહિ પણ નાચી શકાય.

મનોનિગ્રહ, સ્વમૂલ્યાંકન, સત્સંગ અને સદગુરુનું શરણ અહ્મૃ હઠાવવામાં, નાચવામાં મદદરૂપ થઇ શકે.

પ્રશ્ન-૭. કયા કયા ક્ષેત્રોમાં અહ્મૃ આવકારદાયક ગરાય ? અને કેટલી માત્રા સુધી ? એ. ત. દેશાભિમાન આવકારદાયક છે.

જવાબ-૭. અહ્મૃ એ દુર્ગુણ છે. આસુરી વૃત્તિ છે એટલે કોઇપણ ક્ષેત્રમાં અહ્મૃ આવકારદાયક ગરાય નહિ. દેશાભિમાન, ધર્માભિમાન, કુલાભિમાન, વિગેરે સ્વાભિમાનના અંશો છે. જે ફરજ, પ્રેમ, ભાવના, સ્વાર્પણ, ઇનાગીરી વિગેરેમાંથી જંકૃત ચાય છે. અંતરનો અવાજ અને તેની તીવ્રતા વ્યક્તિના સ્વાભિમાનની માત્રાને નક્કી કરી શકે.

પ્રશ્ન-૮. ભક્તો દારા પરમ સાચે અપનાવાતું જક્કી વલણ, કે "આટલું કાર્ય કરવું જ પડશે", આ હં શરણાગતિની માત્રા છે કે આધ્યાત્મિક ઉત્ત્રતિનું અહ્મૃ ? ઈશ્વર કયારે આવા અહ્મૃ સાપે ઝુકતો નથી ?

જવાબ-૮. સાધકો, ઉપાસકો દારા પોતાના તપ કે સાધનાની શક્તિ દારા પરમાત્મા પાસે વરદાન માંગવાનો પ્રયાસ કે હઠાગ્રહ એ સાધકની ભૌતિક જુજિવિધાને સંતોષવાનો આચાસ કહેવાય.

અસુરો તપ કરીને, દેવોને રીજવીને, પ્રસત્ર કરે છે અને મનવાંચ્છિત વરદાન માંગી પોતાની એપણાઓ સંતોષતા હતા. ભક્તો કયારેય હઠાગ્રહ ન કરે. ભક્તો તો પરમાત્માની મરજુને જ સર્વોપરી ગરે છે. ભક્તને કશું જ માંગવાનું રહેતું નથી. ભક્ત અને ભગવાનના સંબંધમાં, ભગવાન ભક્તની ભલાઈ અને જરૂરિયાત માટે સતત જાગૃત હોય છે અને મા જેમ બાળકની જરૂરિયાતો સંતોષે, તે પ્રમાણે યથા સમયે તેની જરૂરિયાતો સંતોષે છે.

સાચા ભક્તો પરમાત્મા સાચે બાળભાવ, સખાભાવ, દાસ્યભાવ કે વાત્સલ્યભાવ કેળવતા હોય છે. સાચા ભક્તો ભગવાન પાસે કયારેય કશું જ માગતા નથી. ન્યોચણવરી અને અદ્વૈતભાવે ભક્તિ કરે છે. પરમાત્મા આવા ભક્તોની જીવનયાત્રાના રાહબર, સુકાની બની રહે છે.

પ્રશ્ન-૯. નવસુત્રોમાં આપે અહ્મનો ત્વાગ કહ્યો છે. આપેજ કહેલા આઠ અહ્મૃમાંથી કયો અહ્મૃ આપના ભક્તોમાં સામાન્ય પણ દિચ્છિગોચર થતો આપે જોયો છે.

જવાબ-૯. દરેક ભક્તની વ્યક્તિગત એપણા પ્રમાણે એક અથવા વધુ પ્રકારના અહ્મૃ દિચ્છિગોચર ચાય છે. વળી તેના પ્રકારો બદલાતા પણ રહે છે. આઠમો પ્રકાર "મને અહ્મૃ નથી" સામાન્ય પ્રમાણે વધારે અનુભવાય છે. 'મને અહ્મૃ નથી' એવું કહેવા પાછળા અહ્મૃ ડોકાયા કરતો હોય છે.

. દરેક વ્યક્તિએ અહ્મૃ ત્યજી વિનન્દ અને વિવેકી બનવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

પ્રશ્ન-૧૦. ગૌરવ અને અહ્મૃ બંનેને જુદા પાડીને સમજાવશો ? સુપુત્ર માટે માતાપિતાને ગૌરવ હોય, સદગુરુના શરણાનું ગૌરવ હોય, ગુરુદેવના સામર્થ્યનું અભિમાન પણ હોય તો ગુરુ શિષ્ય, પિતા પુત્ર વગેરોમાં ગૌરવની સીમા ક્યાં સુધી અપેક્ષિત છે ?

જવાબ-૧૦. ગૌરવ એટલે પોતાનું કે અન્યનું કુદુંબ, સમાજ, ધર્મ, રાષ્ટ્ર કે વૈશ્વિક સ્તરે શુભ કાર્ય, શુભ વર્તન, શુભ વાણી, શુભ વ્યવહાર દારા રચનાત્મક, રક્ષણાત્મક, ઉત્ત્રત્ત પ્રેરક, કે કાંતિકારી કાર્ય થયું

હોય કે થતું હોય તો તેને બિરદાવવા માટે અહોમાવ વ્યક્ત કરવા માટે કે આનંદને અભિવ્યક્ત કરવા માટે ગૌરવની લાગણી અનુભવાય છે. અભિવ્યક્ત થાય છે. અહોમાવ વ્યક્ત કરતી વખતે અંતરના પીડાસમાંથી, સમસ્ત અસ્તિત્વમાંથી નિર્દોષ આનંદ ઉભરાય છે.

ગૌરવની લાગણી અભિવ્યક્ત કરવાથી જે તે વ્યક્તિ કે વ્યક્તિઓનો સમૂહ જે ગૌરવ પ્રાપ્ત કરવા માટે ભાગ્યશાળી બન્યા છે તેમને તેમના કાર્યમાં પ્રોત્સાહન મળે છે, આત્મ સંતોષ અનુભવાય છે, કાર્યને આગળ પપાવવામાં પ્રેરક બળ મળે છે.

અહ્મૃ એ 'હું' પણાના ભાવ સાથે આત્મ શ્રદ્ધામાં પરિણામે છે, જે પોતાના ખુશામતિયાઓના વર્તુળની બહાર આવકાર્ય કે પ્રોત્સાહક બની શકતું નથી. વ્યક્તિ જ્યારે પોતાને જ કેન્દ્રમાં રાખીને કાર્ય કરે ત્યારે તે પોતાના અહ્મૃને પોષતો રહે છે, અને અન્ય દુર્વૃત્તિઓને પ્રવેશ તેનામાં થતો રહે છે અને અધ્યપતનની ગર્તામાં ઘડેલાતો જાય છે.

ગુરુ-શિષ્ય, પિતા-પુત્ર કે કોઇ પણ સબંધમાં વ્યક્તિના રચનાત્મક કે ઉત્ત્રતિના કાર્યમાં ગૌરવને અભિવ્યક્ત કરવાની સાથે સાથે આગળ વધવા માટે પ્રોત્સાહન, માર્ગદર્શન, મદદ અતિ આવશ્યક છે.

પ્રશ્ન-૧૧. આપના ભક્તોને વધારે ગૌરવશાળી બનાવવા આપનો કોઇ આદેશ છે ?

જવાબ-૧૧. અહ્મૃનો ત્યાગ કરી, વિનભ્રતા, વિનય, વિવેકને જીવનમાં અપનાવીને, આત્મસાત કરીને, માનવતાને મહેકાવીએ તો જ જીવન ગૌરવશાળી બને.

પ્રશ્ન-૧૨. અહ્મૃ ત્યાગના સૂત્ર પાછળ રહેલી ભૂમિકા કૃપા કરી સમજાવવા વિનંતી.

જવાબ-૧૨. વ્યક્તિના સમસ્ત અસ્તિત્વ અને વ્યક્તિત્વમાંથી મિચ્યા અહ્મૃ વિદાય થાય તો જ નભ્રતા, વિવેક અને વિનયને પ્રવેશ મળે અને સાથે સાથે બીજા સમોવડીયા સદ્ગુરૂઓનો સાથ મળે, જેથી માનવમાં માનવતા પ્રગટે અને પ્રસરે. આમ માનવતાથી સમર વ્યક્તિ કુટુંબ, સમાજ, રાષ્ટ્ર અને વૈશ્વિક સ્તરે માનવતાને મહેકાવી શકે, વિશ્રણાત્મિનો સહભાગી બની શકે.

પ્રશ્ન-૧૩. અહ્મૃ અને સાત્ત્વિક અહ્મૃ વચ્ચે શો લેદ છે ?

જવાબ-૧૩. અહ્મૃ મનુષ્યમાં રહેલી પદ્ધતિઓમાંની એક દુર્વૃત્તિ છે. અહ્મૃ સાત્ત્વિક હોઇ શકે નહિં.

પ્રશ્ન-૧૪. અહ્મૃ મનુષ્યમાં હોય છે કે સર્વ જીવોમાં હોય છે ?

જવાબ-૧૪. અહ્મૃ મનુષ્યમાં જ હોય છે. અન્ય જીવોમાં કોષ અને ઇધ્યા પ્રવર્તમાન હોય છે.

પ્રશ્ન-૧૫. અહ્મૃની ઉત્પત્તિ કુદરતી છે કે મનુષ્ય પોતાની જાતે સર્જ છે ? અહ્મૃ ઉદભવવાનું કારણ શું હોઇ શકે ?

જવાબ-૧૫. મન, બુધ્ય અને અહુકાર મનુષ્ય જીવન સાથે સંકળાયેલ માયાના અંગો છે. જે કુદરતી છે. માયામાં અટવાયેલ મનુષ્યમાં અહ્મૃ ઉદભવે છે. પદ્ધતિઓ પર મનનું નિયંત્રણ રહે નહિં, મનુષ્ય મનોનિયાનું કરવામાં અસફળ થાય તો અહ્મૃ ઉદભવે. લઘુતાંગ્રથી અને અભાવોથી પીડાતી વ્યક્તિમાં અહ્મૃ ઉદ્ભવે છે.

પ્રશ્ન-૧૬. અભિમાનને અહ્મૃ કહી શકાય ? વિસ્તારથી સમજાવવા વિનંતી.

જવાબ-૧૬. અભિમાન અને અહ્મૃ એક બીજાના પર્યાય છે. સામાન્ય વ્યક્તિને પોતાના રૂપનું, બળનું, આવડતનું અભિમાન હોય છે. પોતાની અનિવાર્યતાનો અહેસાસ અને ખ્યાલ વ્યક્તિને સતત રહ્યા કર્યા, અને 'હું' પણાના ભારમાં તે સતત રાચ્યા કરે.

આ મનુષ્યમાં રહેલી એક દુર્વૃત્તિ છે.

પ્રશ્ન-૧૭. સુષ્પાતિ સુષ્પ અહ્મ અને અહ્મ આપરામાં લેશમાત્ર પણ ઉદ્ભવી ના શકે તે માટે શું કરવું ?

જવાબ-૧૭. આપણું સમસ્ત અસ્તિત્વ પરમની ફૃપા માત્ર જ છે અને જીવનની દરેક ક્ષણ પ્રભુ પ્રિત્યર્થે જ પસાર કરવામાં આવે તો જ અહ્મ ઉદ્ભવી શકે નહિં.

પ્રશ્ન-૧૮. આધ્યાત્મિકતા કે જ્ઞાનની પરાકાષ્ટાએ પહોંચેલ વ્યક્તિને પણ અહ્મ કેવ ભરખી જાય છે ? શું તે પરમની કસોટી, આકરી કસોટી હોઇ શકે ?

જવાબ-૧૮. આધ્યાત્મિકતા અને જ્ઞાનની પરાકાષ્ટાએ પહોંચેલ વ્યક્તિમાંથી અહ્મ ત્યારે જ નીકળે જ્યારે તે આંતર્મુખી બંને, સહનશીલતા, વિનય અને વિવેક શીખે, અને આચરણમાં મૂકે. આંતર શુદ્ધિ થાય તો જ અધ્યાત્મ અને જ્ઞાનનો બોજ ન લાગે. પોતે પરમાત્માના કાર્યમાં એક માધ્યમ માત્ર જ છે એવો ભાવ કેળવાય તો અહ્મ સ્પર્શી શકે નહિં, ભરખી શકે મહિં.

પરમાત્મા પરીક્ષા નથી કરતા પરંતુ જગત આવી વ્યક્તિઓના અહ્મને પહેંચાની જાય છે અને પ્રસંગોપાત કસોટી કરતું રહે છે.

પ્રશ્ન-૧૯. અહ્મ કોને કહી શકાય ? એક વ્યક્તિ માટે જે અહ્મ નથી તે બીજુ વ્યક્તિ માટે અહ્મ છે.

જવાબ-૧૯. વ્યક્તિના જીવનમાં “મૈં કર્યું”, ‘હું પદ’ નો ભાવ અગ્રસ્થાને હોય. અહ્મના સંતોષ માટે જીવનના નેતિક મૂલ્યોને અવગણવામાં આવે. અહ્મની પરિપૂર્ણતા અર્થે વ્યક્તિ અન્ય દુર્વૃત્તિઓનો આશરો લે છે. અને અંતે અધઃપતનને નોતરે છે. દરેક વ્યક્તિની એષરાઓ જુદી જુદી હોય જેથી અહ્મની ઉપસ્થિતિ દરેક વ્યક્તિમાં જુદી જુદી હોય.

પ્રશ્ન-૨૦. ગર્વ અને અહ્મ વચ્ચેનો લેદ સમજાવવા વિનંતી ?

જવાબ-૨૦. ગર્વ અને અહ્મ એક બીજાના પર્યાય છે. માણસને રૂપ અને ગુણનો ગર્વ હોય, અભિમાન હોય, ‘મારા જેવું કોઇ નથી’ તેવો ભાવ સતત રહે જેના કારણે તે અન્ય વ્યક્તિને નિભક્ષાની ગણે, તેની અવગણના કરે. અહ્મમાં ‘સ્વ’ ને કેન્દ્ર સ્થાને રાખવામાં આવે છે, ‘સ્વ’ ની અનિવાર્યતા પ્રસ્થાપિત કરવાનો સતત પ્રયત્ન થતો રહે છે.

ઉપસંહાર :- ધરાા ભક્તો ઉપાસકો વિચારે છે અને મને કહે છે પણ ખરા કે “અમે ભગવાનની માતાજીની બહુ જ ભક્તિ કરી, ધરાા અનુષ્ઠાન કર્યા, ધરાં સત્સંગ કર્યા, કથાવાર્તા સાંભળી, બાધા આખડીઓ રાખી પરંતુ પરમાત્માના દર્શન થતાં નથી, પરમાત્માને મળવાનો યોગ આવતો નથી. હજુ કેટલું પુષ્ય કમાવાનું બાકી છે?

‘મૈં કર્યું’ આ ભાવ જ તમારી અક્કડાઈ બતાવે છે. “મૈં આટલું બધું કર્યું છતાં પરમાત્મા ન મળ્યા” પણ કયાંથી મળે ? ‘હું’ ને લુલો તો પરમાત્મા મળેને ! શુભ કર્માની ગણતરી કરીને તમે તમારા અહંકારને બહુ ઉંચો ચઢાવો છો.

સાચો ભક્ત પરમાત્મામાં પાગલ બની જાય છે. તે તેના કર્માની મંત્રજ્ઞપ, અનુષ્ઠાન, વિધિવિધાનની ગણતરીઓ કરતો નથી.

શરણાગત ભક્ત કશું જ કરતો નથી. ‘મૈં’ કર્યાનો ભાવ તેનામાં લેશ માત્ર હોતો નથી. તે તો માને છે કે, પરમાત્માએ તેના નિર્ભિત કાર્યો માટે મને સાધન માત્ર બનાવ્યો, મને માધ્યમ બનાવી પરમાત્માએ મારા પર ફૃપા વરસાવી.

ॐ મા ॐ

સમાચાર - ૧

૧. સુરત.

૧. તા. ૨૪-૧૦-૬૮ શનિવાર અમદાવાદ થી સુરત. શતાંદ્રિમાં
 ૨. તા. ૨૫-૧૦-૬૮ રવિવાર લાભપાંચમ સુરત.
 ૩. તા. ૨૬-૧૦-૬૮ સોમવાર ૧૨-૪ કાર્યયજ્ઞ સુરત.
 તા. ૨૭-૧૦-૬૮ મંગળવાર ૧૨-૪ કાર્યયજ્ઞ સુરત.
 ૪. તા. ૨૮-૧૦-૬૮ બુધવાર સુરત થી અમદાવાદ. By Road

૨. નાગપુર.

૧. તા. ૩૦-૧૦-૬૮ શુક્રવાર અમદાવાદ થી મુંબઈ થી નાગપુર. By Air
 ૨. તા. ૩૧-૧૦-૬૮ શનિવાર ૧૨-૪ કાર્યયજ્ઞ નાગપુર
 તા. ૦૧-૧૧-૬૮ રવિવાર ૧૨-૪ કાર્યયજ્ઞ નાગપુર
 ૩. તા. ૦૨-૧૧-૬૮ સોમવાર નાગપુર
 તા. ૦૩-૧૧-૬૮ મંગળવાર નાગપુર
 તા. ૦૪-૧૧-૬૮ બુધવાર નાગપુર
 ૪. તા. ૦૫-૧૧-૬૮ ગુરુવાર સાંજે નાગપુર થી મુંબઈ By Jet Air

૩. મુંબઈ.

૧. તા. ૦૭-૧૧-૬૮ શનિવાર ૧૨-૪ કાર્યયજ્ઞ મુંબઈ, ગોવિંદધામ મંદિર, શાન્તકુંગ.
 ૨. તા. ૦૮-૧૧-૬૮ રવિવાર ૧૨-૪, કાર્યયજ્ઞ મુંબઈ, લક્ષ્મીબાગ, ઓપેરા હાઉસ, મુંબઈ.
 ૩. તા. ૦૯-૧૧-૬૮ સોમવાર સાંજે મુંબઈ થી અમદાવાદ By Air
 તા. ૧૭-૧૦-૬૮ થી તા. ૧૧-૧૧-૬૮ દિવાળીની રજાઓ તથા સુરત, નાગપુર, મુંબઈનો
 કાર્યયજ્ઞ હોવાથી નિલોખા બંધ રહેશે.
 તા. ૧૨-૧૧-૬૮ ગુરુવારથી નિલોખા મુલાકાત ચાલુ થશે.

સમાચાર - ૨ - ૧૯૯૯ કાર્યયજ્ઞ

૧. સુરત.

૧. તા. ૧૯-૦૨-૬૮ શુક્રવાર અમદાવાદ થી સુરત.
 ૨. તા. ૨૦-૦૨-૬૮ શનિવાર ૧૨-૪ કાર્યયજ્ઞ સુરત.
 તા. ૨૧-૦૨-૬૮ રવિવાર ૧૨-૪ કાર્યયજ્ઞ સુરત.
 ૩. તા. ૨૨-૦૨-૬૮ સોમવાર સુરત થી અમદાવાદ.

૨. મુંબઈ.

૧. તા. ૨૫-૦૨-૬૮ શુક્રવાર અમદાવાદ થી મુંબઈ.
 ૨. તા. ૨૭-૦૨-૬૮ શનિવાર ૧૨-૪ કાર્યયજ્ઞ મુંબઈ, ગોવિંદધામ મંદિર, શાન્તકુંગ.
 ૩. તા. ૨૮-૦૨-૬૮ રવિવાર ૧૨-૪ કાર્યયજ્ઞ મુંબઈ, લક્ષ્મીબાગ, ઓપેરા હાઉસ, મુંબઈ.
 તા. ૦૧-૦૩-૬૮ સોમવાર મુંબઈ થી અમદાવાદ By Air
 તા. ૧૮-૦૨-૬૮ થી તા. ૦૩-૦૩-૬૮ સુધી નિલોખા બંધ રહેશે.
 તા. ૦૪-૦૩-૬૮ થી નિલોખા મુલાકાત ચાલુ થશે.

પૂજય રાજયોગી નાન્ડુઝુનો વિદેશનો કાર્યવહા

તારીખ	વાર	શાળા	આચ્યોજક	સ્થળ	ટેલીફોન
૧૩-૧૨-૬૮	રવિવાર	-	અમદાવાદ થી મુંબઈ.		
૧૪-૧૨-૬૮	સોમવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૧૫-૧૨-૬૮	મંગળવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૧૬-૧૨-૬૮	બુધવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૧૭-૧૨-૬૮	ગુરુવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૧૮-૧૨-૬૮	શુક્રવાર	-	લેસ્ટર થી લંડન.		
૧૯-૧૨-૬૮	શનિવાર	૪ - ૭ સાંજે	અમરતલાલ પોપટ	વેભલી	૦૧૮૧-૬૦૨-૩૦૨૦
૨૦-૧૨-૬૮	રવિવાર	૪ - ૭ સાંજે	અમરતલાલ પોપટ	વેભલી	૦૧૮૧-૬૦૨-૩૦૨૦
૨૧-૧૨-૬૮	સોમવાર	૩ - ૪ સાંજે	જ્યોતિબેન	ક્રોયડન	૦૧૮૧-૫૭૬-૮૯૯૮
૨૨-૧૨-૬૮	મંગળવાર	-	લંડન થી લેસ્ટર.		
૨૩-૧૨-૬૮	બુધવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૨૪-૧૨-૬૮	ગુરુવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૨૫-૧૨-૬૮	શુક્રવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૨૬-૧૨-૬૮	શનિવાર	૪ - ૭ સાંજે	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૨૭-૧૨-૬૮	રવિવાર	૪ - ૭ સાંજે	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૨૮-૧૨-૬૮	સોમવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૨૯-૧૨-૬૮	મંગળવાર	-	લંડન થી ન્યૂજર્સી યુ. એસ. એ.		

મુદ્રાનાંડ વિલીન
૦૮૩૬ ૧૧૫ ૨૩૪૮૯૯

પૂજય રાજ્યોગી નાનેન્દ્રજીનો વિદેશાનો કાર્યક્રમ

તારીખ	વાર	સાગર	આયોજક	સ્થળ	ટેલીફોન
૩૦-૧૨-૬૮	બુધવાર	-	દેવબાળાબેન પટેલ	કોલોનીઅા	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૩૧-૧૨-૬૮	ગુરુવાર	-	દેવબાળાબેન પટેલ	કોલોનીઅા	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૦૧-૦૧-૬૯	શુક્રવાર	-	દેવબાળાબેન પટેલ	કોલોનીઅા	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૦૨-૦૧-૬૯	શનિવાર	૫ - ૭ સાંજે	દેવબાળાબેન પટેલ	કોલોનીઅા	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૦૩-૦૧-૬૯	રવિવાર	૫ - ૭ સાંજે	રતિલાલ મીસ્ટ્રી	યુનીઅન સીટી	૨૦૧-૮૯૫-૭૨૮૮
૦૪-૦૧-૬૯	સોમવાર	-	દેવબાળાબેન પટેલ	કોલોનીઅા	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૦૫-૦૧-૬૯	મંગળવાર	-	ન્યુજર્સી થી શીકાગો.		
૦૫-૦૧-૬૯	મંગળવાર	૬ - ૮ સાંજે	કાંતિલાલ પટેલ	ઇલ્ક્રોપ વીલેજ	૮૪૭-૬૮૫-૦૮૯૪
૦૬-૦૧-૬૯	બુધવાર	૬ - ૮ સાંજે	કાંતિલાલ પટેલ	ઇલ્ક્રોપ વીલેજ	૮૪૭-૬૮૫-૦૮૯૪
૦૭-૦૧-૬૯	ગુરુવાર	૬ - ૮ સાંજે	શીલુભાઈ અચ્યુતાલ બારરીજ ઇલી.		૯૩૦-૪૫૫-૬૦૨૯
૦૮-૦૧-૬૯	શુક્રવાર	-	શીકાગો થી ન્યુજર્સી		
૦૯-૦૧-૬૯	શનિવાર	-	દેવબાળાબેન પટેલ	કોલોનીઅા	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૧૦-૦૧-૬૯	રવિવાર	-	ન્યુજર્સી યુ. એસ. એ. થી લંડન યુ. કે.		

પૂજય રાજ્યોગી નાનેન્દ્રજીનો વિદેશાનો કાર્યક્રમ

તારીખ	વાર	સાગર	આયોજક	સ્થળ	ટેલીફોન
૧૧-૦૧-૬૯	સોમવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૫-૨૩૪-૪૯૯
૧૨-૦૧-૬૯	મંગળવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૫-૨૩૪-૪૯૯
૧૩-૦૧-૬૯	બુધવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૫-૨૩૪-૪૯૯
૧૪-૦૧-૬૯	ગુરુવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૫-૨૩૪-૪૯૯
૨૨-૦૧-૬૯	શુક્રવાર	-	લંડન યુ. કે. થી મુંબઇ ઇન્ડીયા.		
૨૩-૦૧-૬૯	શનિવાર	-	મુંબઇ થી અમદાવાદ.		

તા. ૧૨-૧૨-૬૮ થી તા. ૨૭-૦૧-૬૯ સુધી નિલોષા બંધ રહેશે.

તા. ૨૮-૦૧-૬૯ થી નિલોષા મુલાકાત ચાલુ થશે.